

תזכיר חוק ההתייעלות הכלכלית לשנים 2015 ו-2016 (תיקוני חקיקה), התשע"ה-2015
פרק 1: מסים

תזכיר זה מיישם את החלטות הממשלה מיום 5 באוגוסט 2015, והוא צפוי לעלות על סדר יומה של ועדת השרים המיוחדת לעניין התכנית הכלכלית לשנים 2015 ו-2016 ביום 19 באוגוסט 2015.

א. שם החוק המוצע

תזכיר חוק ההתייעלות הכלכלית לשנים 2015 ו-2016 (תיקוני חקיקה), התשע"ה-2015, פרק 1: מסים.

ב. מטרת החוק המוצע והצורך בו

מטרת תזכיר החוק לקבוע הוראות למניעת תכנוני מס, סגירת פרוצות מס, ויעול איסוף המידע והדיווח.

ג. עיקרי החוק המוצע

סעיף 1

לפסקה (1)

סעיף 3 לפקודה מונה שורה של סכומים שיש להביא בחשבון לצורך קביעת רווחיו או הכנסתו של אדם, שלגביהם חייב אותו אדם במס. לאור טענות שלפיהן תשלומים המשולמים אגב סיום יחסי עבודה ולא במהלכם חייבים במס רווח הון (ולא במס שולי), מוצע להבהיר כי כל סכום או מענק, או טובת הנאה אחרת (להלן בפרק זה - טובת הנאה), שהגיעו לידי יחיד אגב סיום יחסי עבודה, לרבות פרישה, בין במישרין ובין בעקיפין, ובכלל זה טובת הנאה שניתנה ליחיד כדי שלא יעסוק בתחומי הפעילות של המעסיק או מזמין השירותים או יתחרה בו בדך אחרת או סכומים שהופקדו בעבורו למרכיב הפיצויים בקופת גמל כהגדרתו בסעיף 9(א7)(א)(4) לפקודה (להלן בפרק זה - מרכיב הפיצויים), יבוא בחשבון בקביעת הכנסתו וימוסה במס שולי.

התיקון המוצע מבוסס על הכלל שלפיו "הטפל הולך אחרי העיקר". פרשנות זו באה לידי ביטוי בעמדתו של בית המשפט העליון, בע"א 2640/11 פקיד שומה חיפה נ' חיים נסים (פורסם במסים און ליין 2014.2.2)). באותו עניין נקבע כי מענקי פיצול ומענקי הפרטה שקיבלו עובדים במסגרת הפרטת חברת בתי זיקוק לנפט בע"מ, ניתנו במסגרת יחסי העבודה וחייבים על כן במס שולי. בפסק הדין, קבעה המשנה לנשיא נאור, כי יש לקבוע כלל שלפיו כל תשלום שהגיע לעובד ממעבידו במהלך יחסי העבודה יסווג כהכנסת עבודה לפי סעיף 2(2) לפקודה וימוסה בהתאם, אלא אם כן נקבע אחרת בחוק.

התיקון המוצע מתייחס גם לסכומים או למענקים או טובת הנאה אחרת שניתנו ליחיד אגב הפסקת מתן שירותים, וקובע כי אף הם יבואו בחשבון בקביעת הכנסתו. גם במקרה זה, הכוונה היא לראות בתקבולים אשר שולמו במסגרת הסכם למתן שירותים, גם אם במסגרת הפסקת ההתקשרות בין הצדדים, כתקבולים שניתנו בקשר לעסק ומשכך המיסוי לגביהם יהיה, בדומה למיסוי על הכנסה מעסק, במס שולי. יובהר, כי אין הכוונה למקרים שבהם נמכר העסק, שאז יחול הסדר מיסוי החל על רווחי הון.

כאמור, התיקון המוצע בפסקה (1) קובע את סעיף 3(יא) לפקודה כנוסחו המוצע כסעיף המקור של הכנסה זו (הכנסה ממענק המשולם לאדם אגב סיום יחסי עבודה, לרבות פרישה, או אגב הפסקת מתן שירותים).

לפסקה (2)

מוצעים שני תיקונים טכניים הנדרשים לאור שינוי שנעשה לגבי חברת משלח יד זרה בתיקון מס 198 לפקודה והשינויים המוצעים להלן בסעיף 4. כמו כן, מוצע לבטל את סעיף 14(ד) לפקודה.

סעיף 14(ד) לפקודה נחקק בתיקון מס' 171 לפקודה ונקבע בו כי תקנות ראשונות לפיו יובאו לאישור ועדת הכספים של הכנסת בתוך שישה חודשים מיום פרסומו של חוק ההתייעלות הכלכלית (תיקוני חקיקה) ליישום התכנית הכלכלית לשנים 2009 ו-2010. עד היום לא הותקנו תקנות לפיו ואין כוונה להתקין ולפיכך מוצע לבטל את הסעיף.

לפסקה (3) ו- (12)

התיקון המוצע מטרתו להביא בחשבון בחישוב רווח ההון ממכירת מניות בידי בעל מניות, סכומים או טובת הנאה אחרת שניתנו למוכר כאמור, בין השאר לשם מניעת תחרות.

לפסקה (4) ו- (5)

מוצע לתקן את סעיפים 40ג ו-40ד, שעניינם מתן נקודות זיכוי ליחיד שסיים לימודים לתואר אקדמי או סיים לימודי מקצוע וזכאי לתעודת מקצוע, כך שבתקופה מיום 1 בינואר 2016 ועד יום 31 בדצמבר 2020, יקראו את הסעיפים האמורים כך שנקודות הזיכוי הניתנות למי שסיים לימודיו בתקופה האמורה לפיהם יחולו במשך שנת מס אחת, בדומה לנוסח החל היום לגבי מי שסיים לימודיו בשנים 2014 ו-2015.

לפסקה (6)

סעיף 51 לפקודה קובע, כי הוצאות שהוציאה חברת ביטוח חיים ברכישת חוזים לביטוח חיים, ובכלל זה תשלומים לסוכן, ייחשבו להוצאות בשנה שבה הוצאו או הועברו לזכותו של הסוכן, קרי יותרו כהוצאה שוטפת. מוצע לבטל את הסעיף האמור, כך שבלא אמירה מפורשת בפקודה לגבי סיווג הוצאות אלה לצורכי מס, יחולו הכללים החשבונאיים הרגילים והוראות המפקח על הביטוח, וניכוי ההוצאות ייפרס על פני 15 שנים.

לפסקה (7)

חברת בית, לפי סעיף 64 לפקודה, היא חברת מעטים שכל רכושה ועסקיה הם החזקת בניינים. סעיף 64 לפקודה הוא הסעיף המסדיר את מיסוי חברת הבית. זהו סעיף לקוני שסביבו התפתחו פרשנות ונוהג לגבי הטיפול בחברות הבית. לאור תיקון מודל המיסוי של החברה המשפחתית בתיקון מס' 197 לפקודה, במסגרת חוק לשינוי סדרי עדיפויות לאומיים (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב לשנים 2013 ו-2014), התשע"ג – 2013 (להלן בפרק זה – תיקון מס' 197), מוצע להחליף את סעיף 64 לפקודה ולקבוע מודל דומה גם לחברת הבית. בנוסף, תכנוני מס רבים מתבצעים בתפר ובמעבר בין חברה רגילה לחברת בית, ולכן מוצע לטפל במעברים אלה בדרך דומה לזו שנקבעה לגבי החברה המשפחתית. בהתאם לכך גם מוצע לקבוע הוראות מעבר, כפי שיפורט להלן.

לסעיף 64 המוצע

לסעיף קטן (א) המוצע

מוצע להגדיר חברת בית כחברת מעטים כמשמעותה בסעיף 76 לפקודה (חברה הנמצאת בשליטתם של 5 בני אדם לכל היותר ואיננה בת-חברה כהגדרתה באותו סעיף ולא חברה שיש לציבור עניין ממשי בה), שמתקיימים בה חמישה תנאים מצטברים כפי שיפורט להלן.

ראשית, מוצע כי חברת בית תוכל להיות בבעלות של 20 בעלי מניות לכל היותר, במטרה להבטיח כי הסדר המס יהיה

פשוט יחסית. לעניין זה מוצע לקבוע, כי אם יש בין בעלי הזכויות תאגיד שקוף, המוגדר על פי המוצע כחבר בני אדם שהכנסתו מיוחסת לבעלי הזכויות בו, יראו כל אחד מבעלי הזכויות בתאגיד השקוף כבעל מניות בחברה.

תנאי שני שמוצע לקבוע הוא שאין בין בעלי המניות בחברה תאגיד שקוף שיש באפשרותו לבחור בכל שנת מס את אופן המיסוי שלו. הכוונה בתנאי זה היא גם לתאגידים זרים (LLC). כמו כן, נדרש כי החברה עוסקת רק בהחזקה, באופן ישיר, של בניינים בישראל, כך שאינה יכולה למשל להחזיק במניות של חברה אחרת, וכי כל נכסיה הם בניינים בישראל.

תנאי נוסף הוא כי על החברה לא חל חוק לעידוד השקעות הון, התשי"ט-1959, ואולם פרק שביעי 1 לחוק האמור, שעניינו הטבות מס לגבי בניינים להשכרה יכול שיחול עליה. לבסוף, מוצע כי על החברה לבקש להיחשב כחברת בית בתוך שלושה חודשים מיום התאגדותה, וזאת באמצעות מתן הודעה לפקיד שומה שעליה חתמו כל בעלי מניותיה.

לסעיף קטן (ב) המוצע

מוצע להמשיך ולעגן את העיקרון הקיים של ייחוס ההכנסה החייבת, לרבות השבח (להלן בפרק זה – הכנסה חייבת) וההפסדים, של חברת הבית לבעלי מניותיה, לפי חלקם היחסי ברווחי החברה וזאת החל ביום התאגדותה.

לפסקה (1) המוצעת

בדומה להסדר שנקבע בתיקון מס' 197 לעניין חברה משפחתית, לגבי רווחים של החברה אשר מוסו בשל ייחוסם לבעל המניות המייצג ("הנישום" כהגדרתו בסעיף 64א(א) לפקודה), מוצע לקבוע כי רווחים של חברת בית שמוסו בידי בעל מניות יחיד לא יחויבו במס נוסף בעת חלוקתם בפועל כדיבידנד לבעלי המניות, בין אם החלוקה נעשית בשעה שהחברה היא חברת בית ובין לאחר שחדלה להיות חברה כאמור. ההסדר המוצע חל רק לגבי רווחים כאמור שמוסו בשיעור המס של יחיד ולא לגבי רווחים שמוסו בשיעור מס חברות, זאת כדי להבטיח שלא תהיה בריחת מס. בחלוקת רווחים שמוסו בשיעור המס של חברה, יחול סעיף 126(ב) אם החלוקה היא לחברה. אם החלוקה היא ליחיד, יחול מס נוסף, לפי סעיף 125ב לפקודה במטרה להשלים את המיסוי הדו-שלבי.

כדי להבהיר מהם אותם רווחים שניתן למשוך ללא מס נוסף, מוצע להגדיר (בסעיף קטן (א) המוצע) את רווחי חברת הבית כרווחים שמקורם בהכנסה החייבת של החברה בשנות ההטבה (שנות המס שבהן החברה היא חברת בית), בתוספת הכנסתה הפטורה ממס ובניכוי הפסדים שנוצרו בחברת הבית בשנות ההטבה.

לפסקה (2) המוצעת

לעניין מקדמות של בעל מניות מוצע, בדומה לקבוע לגבי חברה משפחתית, כי יצורף חלקו היחסי של בעל המניות בהכנסתה החייבת של חברת הבית למחזור המהווה בסיס למקדמות.

לפסקה (3) המוצעת

מוצע לאפשר את גביית המס, בגובה המס החל על החלק היחסי של בעל המניות ברווחיה של חברת הבית, הן מבעל המניות והן מחברת הבית.

לפסקה (4) המוצעת

בדומה לקבוע בסעיף 64א(א)(6) לפקודה לעניין קיזוז הפסדים של חברה משפחתית, מוצע לקבוע גם לגבי חברת בית, כי הפסדים שהיו לבעל מניות בחברת בית לפני שנות ההטבה אינם ניתנים לקיזוז כנגד הכנסת חברת הבית.

לפסקה (5) המוצעת

לפסקת משנה (א) המוצעת

בדומה לאמור בפסקה (1), ולהסדר שנקבע בפקודה לגבי חברה משפחתית, ולפיו רווחים של החברה אשר מוסו בשל ייחוסם לבעל המניות המייצג לא יתחייבו במס נוסף בעת חלוקתם בפועל (סעיף 64א(א)(1) לפקודה), מוצע לקבוע הסדר דומה גם לגבי מכירת מניות של חברת בית או חברה שהייתה חברת בית בידי בעל המניות, שגלומים בהן רווחים שכבר מוסו. על פי המוצע, בעת מכירת המניות, יופחת מהתמורה לגבי המוכר, ומהמחיר המקורי לגבי הרוכש, סכום השווה לחלק רווחי החברה שחויבו בשיעורי המס של יחיד, שהצטברו בחברה ולא חולקו עד למועד מכירת המניה, שיחסו לכלל הרווחים שחויבו והצטברו כאמור הוא כיחס חלקה של המניה הנמכרת בזכויות לרווחי חברת הבית שחויבו בשיעורי המס של יחיד לפי סעיף זה לכלל הזכויות לרווחיה שחויבו בשיעורי המס כאמור.

כאמור בדברי ההסבר לפסקה (1), ההסדר המוצע חל רק לגבי רווחים שמוסו בשיעורי המס של יחיד. בדומה לקבוע בפקודה לעניין חברה משפחתית מוצע לקבוע גם בהקשר זה כי יראו כרוכש גם את מי שרכש את המניות מחברת הבית.

לפסקת משנה (ב) המוצעת

מוצע כי הוראות סעיף 94ב לפקודה וסעיף 71א לחוק מיסוי מקרקעין, הקובעים הוראות לעניין רווחים ראויים לחלוקה ורווחים בפירוק, בהתאמה, לא יחולו לגבי רווחים שחויבו בשיעורי המס של יחיד לפי ההסדר המוצע, וזאת לאור ההתחשבות ברווחים שלא חולקו כאמור בפסקת משנה (א) המוצעת.

לפסקת משנה (ג) המוצעת

מוצע כי בחישוב רווח ההון, ייווסף לתמורה של המוכר סכום בגובה ההפסדים שיוחסו למוכר בשנות הטבה, וזאת כדי למנוע כפל הטבה בקשר להפסדים אלה.

לפסקה (6) המוצעת

מוצע לקבוע כי על אף הוראות הפקודה לעניין שומה, השגה וערעור, אם נקבעה לחברת בית שומה, רשאי פקיד השומה לקבוע את שומתו של בעל המניות או לתקנה בתוך שנתיים מתום שנת המס שבה נקבעה שומת החברה או במועד שבו הוא רשאי לשום את בעל המניות, לפי המאוחר. זאת, הואיל ויש קשר ישיר בין שומת החברה לשומת בעל המניות.

כן מוצע לקבוע כי חברת הבית תהיה רשאית להשיג או לערער על השומה שנקבעה לה בהתאם להוראות סעיפים 150 או 153 לפקודה, לפי העניין, ואילו בעל המניות יהיה רשאי להשיג או לערער על ייחוס הכנסתה החייבת או הפסדיה של חברת הבית ועל השפעת השומה שנקבעה לחברת הבית על הכנסתו, אך לא על השומה שנקבעה לחברת הבית, וזאת במטרה למנוע סרבול הליכים (בשל ריבוי בעלי המניות) וכן כפל הליכים.

לפסקה (7) המוצעת

כדי למנוע תכנוני מס מוצע לקבוע כי הוראות חלק ה'2 לפקודה לא יחולו על חברת בית, למעט הוראות סעיפים 104, 104א, 104ב(א) עד (ג) ו-104ד עד 104ז, העוסקים בהעברת מלוא הזכויות בנכס לחברה.

GUS מוצע לקבוע כי במקרה שבו חדל להתקיים בחברת בית תנאי אחד או יותר מהתנאים המנויים בסעיף קטן

(א) המוצע, במהלך שנת מס, יראו אותה כאילו חדלה להיות חברת בית כבר מתחילת שנת המס שבה חדל התנאי להתקיים, ואותה חברה לא תוכל לשוב ולבקש, במועד מאוחר יותר, להיחשב שוב לחברת בית.

לפסקה (8)

מוצע לערוך כמה תיקונים בסעיף 64א לפקודה המסדיר כאמור את המיסוי החל על חברה משפחתית, אשר בדומה לחברת הבית, היא חברה שההכנסה שלה מיוחסת לבעלי המניות.

בדומה להוראה שמוצע לקבוע לעניין חברת בית, בפסקה (7), מוצע להבהיר כי חברה משפחתית, אשר ביקשה מפקיד שומה להיחשב לחברה משפחתית בהתאם להוראות והתנאים הקבועים בחוק, יראוה ככזו כבר מיום התאגדותה ולא מיום הגשת הבקשה לפקיד השומה. בנוסף, מוצע להבהיר לעניין חישוב הרווחים כי מההכנסה החייבת המצטברת של החברה המשפחתית יש לקזז הפסדים שהועברו לנישום המייצג בתקופת ההטבה.

כדי למנוע תכנוני מס מוצע לקבוע כי הוראות חלק ה'2 לפקודה לא יחולו על חברת בית, למעט הוראות סעיפים 104, 104א, 104ב(א) עד (ג) ו-104ד עד 104ז, העוסקים בהעברת מלוא הזכויות בנכס לחברה, כאמור לעיל בדברי ההסבר לסעיף 64(ב)(7) לפקודה כנוסחו המוצע בפסקה (7).

לפסקה (9)

כדי לעמוד בדרישות של הגלובל פורום מוצע לקבוע כי לא תמנע האפשרות לקבל דו"חות לגבי נאמנות שאינה תושבת ישראל שהנאמן בה הוא תושב ישראל. מוצע לתקן את סעיף 75טז(ג) ולמחוק את הקביעה כי אין בהיותו של נאמן תושב ישראל כדי להטיל עליו חיוב להגיש דו"ח בשל אותה הכנסה.

כדי לאפשר את הגשת הדו"חות וכדי לאפשר מסירת מידע לצורך קיום הסכם בינלאומי, מוצע לקבוע כי נאמן שהוא תושב ישראל יהיה חייב לשמור את כל התיעוד החשבונאי לגבי הנאמנות ופעילותה הכלכלית שהן בתחום אחריותו וכן רשאי פקיד השומה לדרוש את המידע האמור.

לפסקה (10)

כדי שתהיה אפשרות לקבל מידע על נאמנות שעולה חדש או שתושב חוזר ותיק הוא היוצר בה, מוצע לקבוע כי לאחר התקופה שמיום שהיה היחיד לתושב ישראל לראשונה או לתושב חוזר ותיק ועד לתום שנת המס שלאחריה (להלן – התקופה הראשונה), יבוטלו הוראות סעיף 75טז לפקודה, הקובעות כי יוצר תושב ישראל שיצר בשנת המס נאמנות או שהקנה לה נכס או הכנסה לא יהיה חייב בהגשת הודעה למנהל ובלבד שמדובר בנאמנות שכל נכסיה מחוץ לישראל ולא הוקנו לה נכסים או הכנסות בישראל. בתקופה הראשונה תחול חובת הגשת הודעה כאמור לפי דרישת המנהל, אם הדבר נדרש לצורך חילופי מידע לפי הסכם בינלאומי.

לפסקה (11)

כדי לעמוד בדרישות הגלובל פורום לאפשר קבלת מידע על נאמנות, גם אם אינה חייבת במס בישראל, מוצע לקבוע כי, נאמן תושב ישראל יגיש הודעה למנהל בתוך 90 ימים מיום שנקבע כנאמן או מיום שהיוצר הקנה לו נכס, לפי הענין. סעיף 75טז(א)(2) לפקודה קובע חובת הודעה שתחול על נאמן במקרה של שינוי סוג של נאמנות קיימת. חובת הודעה כאמור לא חלה כיום על שינוי סוג נאמנות לנאמנות תושבי ישראל, שהפכה לנאמנות תושבי ישראל בשל העובדה שיוצר בה או נהנה בה היו לתושב ישראל. כדי שתהיה אפשרות לקבל מידע על נאמנות כאמור, מוצע לקבוע כי לאחר התקופה הראשונה תחול חובת ההודעה האמורה בסעיף. עוד מוצע לקבוע כי בתקופה הראשונה למנהל תהיה סמכות לדרוש הודעה כאמור מהנאמן לצורך קיום הסכם בין-לאומי.

לפסקה (13)

מוצע לתקן את סעיף 103א(א) לפקודה כך שהוראות חלק ה'2 לפקודה, שעיינו שינוי מבנה ומיזוג, יחולו גם על שותפויות רשומות שאישר המנהל לעניין זה. חלק ה'2 לפקודה בנוסחו הקיים אינו כולל התייחסות לשינויי מבנה הנעשים באמצעות שותפויות. כך למשל, הליכים כגון העברת נכס מחברה לשותפות שבה החברה מחזיקה כמעט במלוא הזכויות, ביצוע הליך הדומה להליך מיזוג חברות או העברת נכס בין שותפויות שנמצאות בבעלות זהה וכן הליכים נוספים, אינם אפשריים במסגרת הדין הקיים.

יצוין, כי בעקבות פסק דינו של בית המשפט העליון בע"א 2026/92 פקיד שומה פתח תקווה נ' שדות חברה להובלה (1982) בע"מ ואח', פד"י (4) 89 (להלן- עניין שדות), פורסם חוזר מס הכנסה 14/2003, שהתייחס להיבטי המס השונים הנובעים מיישום פסק הדין האמור, וקבע, בין השאר, כי העברת נכס לשותפות על ידי השותפים נחשבת לאירוע מס חייב לפי הפקודה. מאחר שטרם נעשו ההתאמות הנדרשות לאימוץ פסק הדין בעניין שדות במסגרת הוראות חלק ה'2 לפקודה, מוצע להחיל את הוראות חלק זה גם על שותפויות, וזאת בשינויים המחויבים ובשינויים נוספים שיורה עליהם המנהל, והכול בהתאם להוראות הכלליות של חלק ה'2.

לפסקה (14)

מוצע לתקן את סעיף 129ג(א) לפקודה הנוגע להכנסתה של קרן נאמנות פטורה. לפי הסעיף האמור קרן נאמנות פטורה, פטורה ממס בשל הכנסותיה ורווחיה. לפי סעיף 125ב1 לפקודה, כאשר קרן כאמור מחלקת את רווחיה ליחיד, שהכנסה זו אינה מהווה בידי הכנסה מעסק או ממשלח יד, היחיד יהיה חייב במס בשיעור של 25%. כאשר קרן נאמנות פטורה מקבלת הכנסה חייבת משותפות, היא פטורה כאמור מתשלום מס. ואילו יחיד המקבל הכנסה כאמור משותפות חייב כאמור במס בשיעור של 25%. ואולם אם אותו יחיד היה משקיע ישירות בשותפות כאמור, הוא היה משלם מס בשיעור של 50%.

מוצע לתקן עיוות זה ולקבוע חיוב במס במתווה דו-שלבי כאשר מדובר בהכנסות ורווחים של קרן נאמנות פטורה שמקורם בהכנסה מעסק של שותפות נסחרת.

לפסקה (15)

מוצע לקבוע כי לאחר תום התקופה הראשונה יחיד יהיה חייב בהגשת דו"ח לפי סעיף 131 לפקודה גם לגבי הכנסותיו שהופקו או שנצמחו מחוץ לישראל. בתקופה הראשונה הגשת הדו"ח תהיה לפי דרישת המנהל, אם הדבר נדרש לצורך קיום חילופי מידע לפי הסכם בינלאומי.

לפסקה (16) ולפסקה (23), לסעיף 10(2), 11(1) עד 11(3), 12(1) ו-12(3) –

בשנים האחרונות בארץ; ובמקביל גם בעולם; גובר השימוש בתכנוני מס אגרסיביים לשם הפחתת חבות המס; באופן שאינו תואם את מטרת המחוקק; כאשר המטרה העיקרית אם לא הבלעדית של תכנון המס היא הפחתת מס בלתי נאותה או הימנעות מתשלום מס.

על מנת להשיג מטרה זו נעזרים נישומים רבים בחוות דעת מקצועיות מגורמים שונים (כדוגמת עורכי דין; רואי חשבון; יועצי מס, שמאים ועוד); ופועלים לפיהן, כאשר בחלק נרחב מהמקרים מבנה תכנון המס נותר חשאי. זאת משום רצון הנישום שלא לידע את רשות המס בעובדה שנקט בתכנון מס.

כפועל יוצא של הדברים המצב מקשה על רשות המסים (להלן- הרשות) לזהות פרקטיקות הנהוגות בשוק שאינן עולות בקנה אחד עם כוונת המחוקק; לבצע ביקורת יעילה ולגבות את המס בהתאם להוראות החוק.

במסגרת תיקון 147 לפקודת מס הכנסה נוסף סעיף 131(א)(ד) לפקודה; הקובע חובת דיווח בגין פעולה שהוגדרה כתכנון מס חייב בדיווח. מכוח סעיף זה הותקנו תקנות; אשר במסגרתן נקבעה רשימה של 13 תכנוני מס החייבים בדיווח. ברם; רשימה סגורה של תכנוני מס, רחבה ככל שתהא, לוקה בחסר ואינה משמשת כלי יעיל בידי הרשות לסכל תכנוני מס אגרסיביים. זאת מכיוון שהרשימה אינה דינאמית, אינה תואמת את המציאות המשתנה ומהווה פתח מילוט כאשר ישנו שינוי בדין או בנסיבות העסקה.

לפיכך, מוצע בפסקאות (16) ו-(23) לתקן את פקודת מס הכנסה [נוסח חדש], התשכ"א-1961 (להלן – הפקודה), בפסקה 10(2) לתקן את חוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975 (להלן – חוק מע"מ), בסעיף 16 לתקן את חוק מיסוי מקרקעין (שבח ורכישה), בפסקאות 11(1) עד 13 לתקן את חוק הבלו על הדלק, התשי"ח-1958, בפסקאות 12(1) ו-12(3) לתקן את פקודת המכס, בסעיף 13 לתקן את חוק מס קניה (טובין ושירותים), התשי"ב-1952, (להלן – חוקי המס), ולהתקין תקנות וכל חקיקה נוספת ככל שיידרש, כך שתיוסף הוראה המחייבת דיווח בעת שימוש או הסתמכות על ייעוץ מס חייב בדיווח, כהגדרתו בסעיפים האמורים, המייצר יתרון מס, שניתן על ידי גורם מקצועי, הנוגעת בעקיפין או במישרין, בחוקי המס האמורים.

הדיווח יכלול, בין היתר, את הנתונים הבאים:

- א. עצם מתן הייעוץ.
- ב. הפעילות הכלכלית שלגביה ניתן הייעוץ.
- ג. סיווג ההשלכות של הייעוץ על אופן המיסוי בדוחות המוגשים, כגון: ניכוי, פחת, סיווג הכנסה, סיווג הוצאה וכדומה.

הוראה זו לא תחול בנוגע לייעוץ מס חייב בדיווח, שהתקבל לצורך ביצוע עסקת רכישה או מכירה של דירת מגורים, שאינה במהלך העסקים הרגיל של מבצע העסקה, ושסך העסקה אינו עולה על 3 מיליוני ש"ח. על הפרת חובת הדיווח יחול קנס גרעון.

לפסקה (16) הוספת סעיפים 131ג עד 131ז, סעיף 10(2) ולסעיף 11(3)-

בכדי לשפר את השירות הניתן לציבור הנישומים ולהגביר את נגישות השירותים של רשות המסים לציבור, וכן בכדי להביא להתייעלות עבודת רשות המסים, מוצע לבצע בפקודה תיקונים המרחיבים את חובת הדיווח האלקטרוני. התיקונים מציעים כי שר האוצר (להלן – השר) יהיה רשאי לקבוע שדוחות ומסמכים, כולם או חלקם, יוגשו בצורה אלקטרונית. קבלת דו"חות ומסמכים באופן אלקטרוני תקל על הנישומים אשר יוכלו להגישם באופן אלקטרוני בלא לצאת מביתם, ותאפשר לרשות המסים לפקח על הצהרות הנישומים באופן יעיל יותר. עם זאת, מאחר וייתכן שבידי חלק מהציבור אין אפשרות להגשת מסמכים באמצעים אלקטרוניים, מוצע לאפשר לשר לקבוע חריגים לחובת ההגשה האלקטרונית ולפטור נישומים או חייבים במס מסוימים מחובה זו, לפי קריטריונים שייקבעו. החובה על הגשה אלקטרונית לא תיכנס לתוקף עובר לקביעת חריגים על ידי השר, ככל שימצא שיש הצדקה לקבוע פטור כאמור בהתאם לקריטריונים שייקבעו.

סעיף 2(א) לחוק חתימה אלקטרונית, התשס"א-2001 (להלן – חוק חתימה אלקטרונית), קובע כי מקום בו נדרשת חתימתו של אדם על מסמך לפי חיקוק, ניתן לקיים דרישה זו, לגבי מסמך שהוא מסר אלקטרוני, רק באמצעות חתימה אלקטרונית מאושרת, כהגדרתה בחוק חתימה אלקטרונית. על אף האמור, ועל מנת להגביר את נגישות השירותים המקוונים של רשות המסים לציבור ולשפר את השירות לציבור, מוצע לאפשר למנהל לקבוע בכללים אילו אמצעים יישמשו לשליחה ואו לחתימה על דו"חות ומסמכים אשר יוגשו באופן אלקטרוני לרשות המסים, וזאת על אף האמור

בסעיף 2(א) לחוק חתימה אלקטרונית (להלן – הכללים). יובהר, כי במקרים שבהם ייקבע שההגשה לא תיעשה באמצעות חתימה מאושרת או מאובטחת לפי חוק חתימה אלקטרונית, לא יחולו סעיפיו האחרים של חוק חתימה אלקטרונית על המסר המוגש, שבהם סעיפים 3 ו-6 לחוק, אשר עוסקים בקבילות חתימה ובמעמדו של פלט. עם זאת, אין מניעה להגיש פלט של מסר אלקטרוני שיוגש לרשות המסים כראיה בבית המשפט, כל עוד המסר האלקטרוני המקורי שנקלט נשמר במערכות המחשב של רשות המסים.

לפסקה (17)

מוצע לקבוע כי לאחר תום התקופה הראשונה יחיד יהיה חייב בהגשת דו"ח לפי סעיף 131 לפקודה גם לגבי הכנסותיו שהופקו או שנצמחו מחוץ לישראל. בתקופה הראשונה הגשת הדו"ח תהיה לפי דרישת המנהל, אם הדבר נדרש לצורך קיום חילופי מידע לפי הסכם בינלאומי.

לפסקה (18)

הוראות סעיף 135(1)(ב) לפקודה קובעות כי יחיד שהיה לתושב ישראל לראשונה או לתושב חוזר ותיק לא יהא חייב בהגשת דוחות על הונו ונכסיו מחוץ לישראל. כדי לאפשר קבלת מידע על הונו של יחיד כאמור, מוצע לקבוע כי לאחר תום התקופה הראשונה לא יחול הפטור האמור. בתקופה הראשונה הגשת הדו"ח תהיה לפי דרישת המנהל, אם הדבר נדרש לצורך קיום חילופי מידע לפי הסכם בינלאומי.

לפסקה (19)

בסעיף 1 לפקודה מוגדר "תושב ישראל" או "תושב" לגבי חבר בני אדם כחבר בני אדם שהתאגד בישראל או שהשליטה על עסקיו וניהולם מופעלים בישראל, למעט חבר בני אדם בישראל שהשליטה על עסקיו וניהולם מופעלים בישראל בידי עולה חדש או תושב חוזר ותיק וטרם חלפו עשר שנים מהמועד שבו היה העולה החדש או התושב החוזר הותיק לתושב ישראל, והכל אם לא ביקש חבר בני האדם אחרת.

בכדי לאפשר קבלת דיווח על ידי חבר בני אדם כאמור גם לגבי הכנסות מחוץ לישראל מוצע לחייב אותו להגיש דו"ח על הכנסותיו, ואולם בתקופה הראשונה תחול החובה כאמור רק לפי דרישת המנהל, אם הדבר נדרש לצורך קיום חילופי מידע לפי הסכם בינלאומי. כמו כן, מוצע לאפשר לדרוש את הדו"ח גם מהיחיד שהיה לתושב ישראל שהשליטה על עסקיו וניהולם של חבר בני האדם מופעלים בישראל בידיו, אם חבר-בני-האדם לא הגיש את הדו"חות האמורים.

לפסקה (20)

במטרה להילחם בהון השחור, להעמיק את גביית המס ולצמצם את תופעת העלמת ההכנסות בידי עברייני מס, מוצע לקבוע חובת דיווח מיוחדת על גופים פיננסיים, כך שנתונים בגין פעילותם של לקוחותיהם בכלל החשבונות המנוהלים ידווחו באופן שוטף לרשות המסים. לשם כך מוצע להוסיף לפקודה את סעיפים 141ב ו-141ג אשר ייקבעו חובות דיווח של גופים פיננסיים כהגדרתם בחוק בנק ישראל, התשי"ע 2010 (להלן: גוף פיננסי).

סעיף 141ב המוצע קובע חובת דיווח שוטפת על גוף פיננסי לגבי חשבון עסקי. על פי המוצע, הגוף הפיננסי ידווח פעם בחודש באופן שוטף בנוגע לפעילות המתבצעת בחשבונות עסקיים המתנהלים על ידי הגוף הפיננסי. המידע שיועבר הינו: פרטי הזיהוי של בעל החשבון העסקי ופרטי הזיהוי של נהנה מהחשבון אם קיים נהנה כאמור; והסכומים אשר התקבלו בחשבון העסקי.

בנוסף להעברת המידע השוטפת על ידי הבנקים מחשבונות עסקיים כאמור לעיל, מוצע בסעיף 141ג להסמיך את

המנהל לדרוש מהגוף הפיננסי להעביר לו מידע פיננסי, לגבי קבוצה של לקוחות, או סוג מסוים של לקוחות, או לקוחות אשר ביצעו סוג מסוים של עסקאות, בתנאי שיש יסוד סביר להניח שחלק מהקבוצה עברו על חוקי המס באופן שגורם לאבדן מס שאינו זניח. החשד האמור יהיה מבוסס על מאפיינים של החשבון כפי שמפורטים בסעיף. דרישות אלה ישלחו למוסד הפיננסי רק לאחר שאושרו על ידי וועדה מיוחדת אשר תוקם לצורך זה ובה שני עובדי רשות המסים שמונו על ידי המנהל ונציג ציבור אחד אשר מונה על ידי היועץ המשפטי לממשלה לאחר התייעצות עם המנהל, וכן על ידי היועץ המשפטי לממשלה אשר יאשר שהדרישה עומדת בתנאי הסעיף. יובהר שסעיף זה לא בא לפגוע באפשרות המנהל לפנות לגופים הפיננסיים בבקשות לקבלת מידע מכוח סעיפים אחרים בפקודה (לדוגמה בעת עריכת שומה ספציפית).

המידע אשר נאסף יועבר ליחידה מיוחדת ברשות המסים אשר רק לה הסמכויות לגשת באופן מלא ומידי למידע המועבר, בנוסף לגישה שתהיה לעובדי היחידה למאגרי רשות המסים (להלן – מורשה גישה). המידע האמור, יועבר לידי גורמים אחרים ברשות רק על פי הקבוע בסעיף, במקרים המפורטים להלן.

המקרה הראשון בו המידע יועבר לגורמים אחרים ברשות המסים, הוא בעקבות בקשה ספציפית של הגורמים ברשות המיסים לקבלת מידע לגבי אדם מסוים שנחשד שעבר עבירה פלילית, או לצורך חקירה אזרחית כשיש יסוד סביר להניח כי האדם נשוא בקשת המידע לא דווח הכנסות בסכום העולה על 100,000 ₪. דרך נוספת בה יתאפשר מעבר של המידע ממורשה הגישה לידי גורמים אחרים ברשות המסים, הוא כאשר מורשה הגישה מצא בעקבות הצלבת הנתונים עם נתונים אחרים שבידי רשות המסים, שיש חשד לביצוע עבירה, לאי דיווח על הכנסות, לאי דיווח על עסקאות, או למסירת הצהרה לא נכונה. במקרה כזה, רשאי מורשה הגישה להעביר את המידע באופן יזום לגורמים ברשות המסים אשר יפתחו בחקירה.

מוצעים מספר מנגנונים אשר יודאו כי העברת מידע כקבוע בסעיף לא יפגע בזכות לפרטיות יתר על המידה. כך לדוגמה, מוצע שהמוסד הפיננסי ימחק את תוצאות דרישת המידע ואת עצם בקשת המידע מיד עם תום הטיפול בבקשה. מוצע כי המידע ייאגר במאגר מידע כמשמעותו בחוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981, שהוא מאגר ייעודי בנפרד מכל מאגר מידע אחר, ושלאחר השימוש במידע, ובמידה שלא נמצא חשד לדיווח מס בחסר, תמחק רשות המיסים את המידע שהתקבל בתוך 180 יום מקבלת המידע. כן מוצע, כי המאגר ינהל רשות המסים בהתאם לנהלים שייקבעו בהתייעצות עם רשם מאגרי המידע, וכי העברת המידע על ידי עובדי הרשות בניגוד לאמור בסעיף יהווה הפרה של חובת סודיות ועבירה פלילית.

כמו כן, מוצעים מספר מנגנונים אשר יודאו שהדרישות מכוח הסעיף לא מכבידות יתר על המידה על הגופים הפיננסיים. כך מוצע כי דרישת המידע תתבצע ככל הניתן בתדירות אשר אינה פוגעת בעבודת הגופים הפיננסיים, וכי גוף פיננסי יוכל לדרוש מהמנהל לעיין מחדש בדרישתו ולשנותה מן הטעם שדרישת המידע כרוכה בעבודה מנהלית רבה.

בכדי לוודא שהסעיף המוצע מיושם כראוי, ואכן מגשים את המטרה אשר לשמה הוא נחקק. מוצע לקבוע כי המנהל ידווח, מדי שנה ליועץ המשפטי לממשלה, על המידע אשר התקבל מכוח הסעיף ואשר הועבר לגורמים בתוך רשות המסים, ומידת התרומה של השימוש במידע לקידום גביית המס, והכל כמפורט בסעיף.

לפסקה (21)

על פי הקבוע בסעיף 145 לפקודה, השלב הראשון בהליכי השומה הוא שהנישום מגיש דו"ח ובו שומה עצמית של הכנסתו החייבת, שעל פיה נקבע באופן ראשוני סכום המס שהנישום חייב בו. לאחר הגשת השומה העצמית, פקיד

השומה רשאי, בתוך שלוש שנים מתום שנת המס שבה נמסר לו הדו"ח, ובאישור המנהל – תוך ארבע שנים מתום שנת המס כאמור, לבדוק את הדו"ח ולאשר את השומה העצמית או לקבוע לפי מיטב שפיטתו את סכום הכנסתו של הנישום, את הניכויים, הקיזוזים והפטורים המותרים ממנה על פי כל דין ואת המס שהוא חייב בו, אם יש לו טעמים סבירים להניח שהדו"ח אינו נכון. בפועל, בשל העומס הרב המוטל על רשות המסים, פקידי השומה נזקקים לעתים תכופות לאישור המנהל לבדוק את השומה העצמית גם בתוך השנה הרביעית לאחר הגשת הדו"ח. בכדי לפשט את ההליכים מוצע להאריך את התקופה שבה פקיד השומה רשאי לבדוק את השומה ולקבוע שומה לפי מיטב שפיטתו לארבע שנים ובמקביל לבטל את השנה הנוספת אשר בסמכות המנהל.

לפסקה (22)

מוצע לקבוע כי תהיה לפקיד השומה סמכות לקבוע על פי מיטב שפיטתו בשומה חלקית את סכום הכנסתו של אדם בנוגע לפעולה מסוימת. וכן לקבוע שלא יהיה בשומה חלקית זו בכדי לפגוע בסמכויות פקיד השומה לבצע שומה לגבי יתרת הכנסתו של הנישום. באופן זה, פקידי השומה יוכלו לקבוע שומה חלקית אצל נישומים אשר מזהים אצלם סוגיות בעייתיות כבר ממבט ראשון, ולאחר מכן לאחר עיון מדוקדק, במידת הצורך, יוכלו לחזור ולקבוע בשומה את שאר הכנסותיו של הנישום. קביעה דומה מצויה כבר היום בסעיף 2א145 לגבי תכנוני מס חייבים בדיווח.

לפסקה (24)

תהליך הגלובליזציה הואף מאד בשנים האחרונות ורבים מתושבי העולם מנהלים את השקעותיהם במדינות שאינן מדינת התושבות שלהם. התהליך האמור מנוצל במקרים רבים לצורך התחמקות מתשלום מס במדינת התושבות. ההערכה היא שהיקף העלמות המס הנובע מכך הנו עצום.

לאור העובדה שהעלמות המס הן בעיה חמורה המשותפת לכלל המדינות, אשר הכלי היעיל ביותר הקיים למלחמה בה הנו שיתוף פעולה בין המדינות, לרבות באמצעות חילופי מידע, ארגון ה OECD, האיחוד האירופי והגלובל פורום לשקיפות ולחילופי מידע למטרות מס פועלים באינטנסיביות בשנים האחרונות כדי לקדם ולייעל את חילופי המידע בין המדינות.

בין היתר, החל משנת 2010 ישנה דרישה של ארגון ה- OECD ממדינות ה OECD וממדינות נוספות להצטרף לאמנה המולטיטלטרלית לסיוע מינהלי בענייני מס. עד היום הצטרפו לאמנה זו 87 מדינות. מדינת ישראל הינה מדינת ה- OECD היחידה שטרם הצטרפה.

מדינת ישראל מחליפה כיום מידע לצרכי אכיפת מס רק מכוח סעיף חילופי המידע באמנות למניעת כפל מס, עם מדינות שעמן יש לה אמנה כאמור. סעיף 196 לפקודה קובע כי משהודיע שר האוצר בצו כי נעשה הסכם עם מדינה אחרת שעניינו מתן הקלה ממסי כפל וכי מן המועיל הוא שיינתן לו תוקף בישראל, יהא תוקף להסכם על אף האמור בכל חיקוק. סעיף 197 לפקודה קובע, כי "משניתן תוקף להסכם כאמור בסעיף 196 לא תמנע חובת הסודיות לפי סעיף 234 מלגלות לפקיד מורשה של המדינה הגומלת כל ידיעה שיש לגלותה לפי ההסכם".

בהיעדר חקיקה המאפשרת זאת, ממשלת ישראל נמנעת מלחתום על הסכמים שעניינם חילופי מידע בלבד, כמו גם על האמנה המולטיטלטרלית לסיוע מינהלי בענייני מס של ה- OECD. ברי, כי אפשרות לחתימה על הסכמים כאמור הייתה מגדילה באופן משמעותי את מספר המדינות שעמן ניתן היה לבצע חילופי מידע.

בנוסף, בשל חסמים משפטיים וטכניים, חילופי המידע המבוצעים כיום על ידי מדינת ישראל אינם כוללים חילופי מידע

אוטומטיים גורפים, אלא אך ורק מידע לגבי נישומים ספציפיים.

כתוצאה מן האמור, ומאחר שככלל חילופי מידע עם מדינות נעשה על בסיס עקרון ההדדיות, ישראל מקבלת מידע מצומצם ביותר ביחס להכנסות שמפיקים תושביה במדינות אחרות, דבר שפוגע ביכולת האכיפה שלה. בנוסף, נתונה מדינת ישראל לביקורת קשה בקרב הקהילה הבינלאומית מזה מספר שנים, ובין היתר במסגרת "סקר עמיתים" שערך לאחרונה הגלובל פורום לשקיפות ולחילופי מידע למטרות מס (להלן – הגלובל פורום), לבחינת היקף חילופי המידע במדינות השונות ובחינת איכותם, סווגה ישראל כ- "Partially compliant" ("מציינת באופן חלקי") ודורגה במקום נמוך ביחס למדינות הנבדקות, בין היתר, בשל היעדרן של הסמכויות המוצעות בהצעה זו. הדירוג הנמוך משפיע על התייחסות גופים בינלאומיים ונכונותם לשתף פעולה עם ישראל. הבנק האירופאי לשיקום ולפיתוח (ה- EBRD) והבנק העולמי הודיעו כי יפסיקו לשתף פעולה עם גורמים ישראלים אם לא יתוקנו הליקויים בתוך שנה.

כתגובה לביקורת האמורה וההבנה כי ייעול חילופי המידע אשר יביא לקבלת מידע ממדינות אחרות צפוי להגביר את יעילות מערכת אכיפת המס כנגד תושבי ישראל המפיקים הכנסות מחוץ לישראל, הצהירה מדינת ישראל בפני ה-OECD כי תפעל לקידום תיקוני החקיקה שיאפשרו לה להצטרף לאמנה המולטילטרלית.

לפניות הבנק העולמי והבנק האירופאי, אשר תוארו לעיל, השיב משרד האוצר כי הוא פועל לתיקון הליקויים שנמצאו בסקר, וכי בכוונתו להביא לאישור הממשלה החדשה את החקיקה הנדרשת, ולבצע את ההליכים המנהליים הנדרשים, כך שבתוך 12 חודשים יתוקנו הליקויים.

לאור כל האמור לעיל, יש צורך לבצע בדחיפות את תיקוני החקיקה אשר יאפשרו למדינת ישראל לחתום על הסכמים לחילופי מידע בהתאם לסטנדרטים המקובלים היום בעולם וליישם.

הצעת חוק לתיקון פקודת מס הכנסה, שעניינה הענקת הסמכויות המוצעות בהצעה זו, אושרה בוועדת השרים לענייני חקיקה ביום 1.12.13, חק/468, ועברה בקריאה ראשונה (הצעת חוק לתיקון פקודת מס הכנסה (מס' 200), התשע"ד (2014).

הוספת סעיפים 214א, 214ב, 214ג ו-214ד לפקודה

סעיפים 231 ו-234 לפקודה קובעים חובת סודיות רחבה על מידע הנוגע להכנסתו של אדם. העברת המידע ללא היתר שר האוצר או שלא לצורך ביצוע הפקודה מהווה עבירה פלילית.

על מנת להעביר מידע לרשויות מס זרות במסגרת הסכמים לחילופי מידע יש לציין במפורש בחוק, כי על אף האמור בסעיפים האמורים רשאי המנהל להעביר מידע לרשות מס במדינה אחרת בהתאם להסכם בינלאומי בכפוף לסייגים שמטרתם, בין היתר, להבטיח כי תישמר סודיות המידע אצל הגורם המקבל, וכי לא יועבר מידע אשר נאסר על רשות המסים במפורש בחוק לעשות בו שימוש לצורך גביית מסים. "הסכם בינלאומי" לצורך זה יוגדר כאמנה למניעת כפל מס או הסכם לחילופי מידע.

במסגרת התיקון יש להבהיר, כי העברת המידע מותרת בין על פי בקשת רשות מס זרה ובין ביזמת מנהל, לצורך מתן האפשרות להעברת מידע אוטומטי.

עוד מוצע להבהיר כי לצורך איסוף המידע, לשם העברתו למדינה אחרת לפי הסכם בין לאומי, יהיו למנהל ולפקיד

השומה הסמכויות שיש להם לפי סעיפים 135 עד 140א לפקודה, הנתונות להם לצורך אכיפת דיני המס בישראל. מוצע לקבוע כי הפעלת הסמכויות תיעשה באותו האופן שבו מופעלות הסמכויות לצורך ביצוע הפקודה ובכפוף לתנאים והמגבלות החלים על הפעלתן.

מוצע לקבוע כי שר האוצר יפרסם הודעה ברשומות על כל הסכם לחילופי מידע שנחתם, וזאת כדי להביאו לידיעת הציבור.

סעיף 3-6

מוצע לקבוע כי השינויים בחובות הדיווח הנוגעים לעולה חדש או לתושב חוזר ותיק יחולו לגבי מי שיהיה לתושב ישראל ביום 1 בינואר 2016 ואילך.

סעיף 7

כאמור, מבוסס ההסדר המוצע לגבי חברת בית, בסעיף 7(2) לחוק המוצע, על מודל המיסוי שנקבע לעניין חברה משפחתית בתיקון מס' 197. בהתאם, מוצע לקבוע גם הוראות תחילה תחולה והוראות מעבר דומות לאלה שנקבעו בתיקון האמור לגבי חברות משפחתיות.

לסעיף קטן (א)

מוצע לקבוע כי חברת מעטים שחלו לגביה, ערב יום התחילה, לפי בקשתה, הוראות סעיף 64 לפקודה כנוסחו ערב היום האמור (להלן בסעיף זה – סעיף 64 הישן), יראו אותה כחברת בית לפי סעיף 64 לפקודה כנוסחו בסעיף 7(2) לחוק זה (להלן בסעיף זה – סעיף 64 החדש), גם אם לא מתקיימים בה התנאים שבפסקאות (1), (2) ו- (5) להגדרה "חברת בית" שבסעיף 64 החדש. כלומר מי שנחשבה לחברת בית לפני כניסתו לתוקף של התיקון המוצע, תוכל להמשיך להיחשב לחברת בית גם אם יש לה יותר מ-20 בעלי מניות, או שיש בין בעלי מניותיה תאגיד שקוף שיש באפשרותו לבחור את דרך המיסוי שלו, או שהיא לא הודיעה לפקיד השומה, בתוך שלושה חודשים מיום התאגדותה, שרצונה להיות חברת בית.

לסעיף קטן (ב)

לגבי חברת מעטים שהתאגדה בשנת המס 2014, וערב יום התחילה התקיימו בה התנאים שבסעיף 64 הישן, אך היא לא הגישה בקשה לפקיד השומה לפי הסעיף האמור, מוצע כי יראו חברה כאמור מיום התאגדותה כחברת בית לפי סעיף 64 החדש, גם אם לא מתקיימים בה התנאים שבפסקאות (1), (2) ו- (5) להגדרה "חברת בית" שבסעיף 64 החדש, ובלבד שהגישה בקשה לכך לפקיד השומה בתוך 30 ימים מיום התחילה.

לסעיף קטן (ג)

מוצע לאפשר לחברה שהתאגדה לפני יום התחילה ולא ביקשה להיחשב כחברת בית בתוך חודש מיום התחילה, אך התקיימו בה התנאים הקבועים בסעיף 64 החדש, לבקש מפקיד השומה להיחשב לחברת בית בתוך שלושה חודשים מיום התחילה, ואם ביקשה כאמור, תוכל להיחשב לחברת בית החל בשנת המס 2015 ויחולו לגביה הוראות כמפורט להלן.

ראשית, יראו את כל העודפים שנצברו עד יום 31 בדצמבר 2015 (להלן בפרק זה – יום הסיום), שאילו היו מחולקים כדיבידנד היו חייבים במס בהתאם לסעיף 125ב לפקודה, כאילו חולקו כדיבידנד לבעלי המניות ביום הגשת הבקשה (וזאת בניכוי רווחים שחולקו בפועל עד יום הגשת הבקשה לפקיד השומה). הוראה זו רלוונטית רק במידה שאחד או יותר מבעלי המניות הוא יחיד או תאגיד שקוף, שכן כאשר בעלת המניות בחברת הבית היא חברה יחולו ההוראות

הרגילות באשר לחלוקת דיבידנדים ומועד המיסוי שלהם.

שנית, מוצע כי במכירת נכסים שהיו בבעלותה של חברת הבית ביום הסיום, ימוסו בעלי המניות באופן הבא: על החלק היחסי של רווח ההון הריאלי (לרבות השבח), שנצמח עד יום התחילה, ישולם מס בהתאם לשיעור הגבוה ביותר הקבוע בסעיף 121 לפקודה, ועל יתרת רווח ההון ישולם מס בהתאם לשיעורי המס הקבועים בסעיף 91(ב)(1) או (2) לפקודה, או מס בשיעור הקבוע בסעיף 48א(ב)(1) או (1א) לחוק מיסוי מקרקעין, לפני העניין. בדומה לסעיף הקודם, גם סעיף זה לרונטי רק לגבי בעל מניות שהוא יחיד או תאגיד שקוף, שכן לגבי חברות חלות ההוראות הרגילות ואין אובדן מס כתוצאה מהפיכתה של החברה לחברה רגילה.

לסעיף קטן (ד)

מוצע להבהיר כי חברת בית שהיו לה הפסדים שנצברו בתקופה שהכנסתה לא חושבה לפי סעיף 64 הישן (כלומר, בתקופה שבה לא נחשבה לחברת בית לפי סעיף 64 הישן), הפסדים אלה לא יותרו בקיזוז כנגד הכנסותיהם של בעלי מניותיה.

סעיף 8

מוצע לקבוע כי סעיף 64 לפקודה, כתיקונו המוצע בסעיף 2(8) לחוק זה, שעניינו חברה משפחתית, יחול מיום 1 באוגוסט 2013, הוא יום תחילתו של חוק לשינוי סדרי עדיפויות לאומיים (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב לשנים 2013 ו-2014), התשע"ג-2013 (להלן בפרק זה – חוק ההסדרים לשנים 2013 ו-2014), שבו תוקן סעיף 64א האמור, זאת הואיל ומדובר בתיקון מבהיר.

יחד עם זאת, מוצע לקבוע כי ההוראות שבפסקאות (1) ו-7(א) של סעיף 64א(א) לפקודה, כנוסחן המוצע בסעיף 2(8)א(2) ו-3(ב) לחוק זה, העוסקות בהגדרת "רווחים" לצורך חלוקתם או לעניין מכירת מניה אשר צבורים בה רווחים, יחולו לגבי חלוקת רווחים או מכירת מניה, לפי העניין, שנעשו החל ביום 1 בינואר 2014, וזאת בהתאם לתחולת ההוראות המקוריות בחוק ההסדרים לשנים 2013 ו-2014.

סעיף 9

מוצע כי סעיף 131 לפקודה כתיקונו בסעיף 2(15) לחוק המוצע, המרחיב את חובות הדיווח מכוח סעיף 131 לפקודה כמפורט לעיל בדברי ההסבר לסעיף 2(10) האמור, יחול על דוח שיש להגישו לגבי שנת המס 2015 ואילך.

סעיף 12

במטרה לייעל את ההליכים הפליליים, מוצע לתקן את חוק מס ערך מוסף, התשל"ו – 1976, על מנת להסמיך את המנהל, כהגדרתו בחוק, או מי שהוסמך על ידו, להטיל עיצום כספי כדלקמן:

על מי שהגיש דו"ח הכולל פרט לא נכון, ללא הצדק סביר, בניגוד לסעיף 117(א)(3), יהיה המנהל רשאי להטיל עיצום כספי בשיעור 25% מסכום המס אשר לגביו בוצעה ההפרה.

על מי שהוציא חשבונית מס מבלי שהיה זכאי לעשות כן, או לאחר שנאסר עליו לעשות כן, בניגוד לסעיף 117(א)(5), יהיה המנהל רשאי להטיל עיצום כספי בשיעור 25% מסכום המס הנובע מהחשבונית כאמור. במקרה של הפרה חוזרת יהיו רשאים המנהל או מי שהוסמך על ידו, להטיל כפל סכום העיצום כאמור.

סעיף 14

מוצע לערוך כמה תיקונים בחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן- חוק איסור הלבנת הון), שמטרתם להגביר את המלחמה ב"הון השחור" שמקורו בעבירות מס חמורות ולייעל את האכיפה בהקשר זה. התיקונים כוללים בעיקרם הוספת עבירות מס חמורות נוספות כעבירות מקור לפי חוק איסור הלבנת הון, מתן סמכויות חקירה, כניסה, תפיסה, וחיפוש לפקיד מכס חוקר בעבירות הלבנת הון שנעברו ברכוש שמקורו בעבירות מס אלה, וקביעת הסדר המאפשר העברת מידע לפקיד מכס חוקר ממאגר המידע המנוהל ברשות לאיסור הלבנת הון ומימון טרור, בתנאים הקבועים בהצעה.

עבירות מס מלוות לא אחת בתנועות כספים בין-לאומיות, במגמה לטשטש את מקור הכספים ולהתחמק מתשלום מס. עברייני מס, כמו מלביני הון, עושים שימוש בגופים פיננסיים וכלכליים למטרות הסוואה והטמעה של הכספים בשוק הלגיטימי. בפועל, עבירות אלה מייצרות "הון שחור" המוחזר למעגל הפעילות הכלכלית החוקית במטרה "להלבינו". התיקון המוצע מטרתו לייעל את המשטר של איסור הלבנת הון ולאפשר חשיפה יעילה של הלבנת הון אשר מקורה בעבירות מס חמורות אלה.

קביעת עבירות מס כעבירות מקור לפי חוק איסור הלבנת הון עולה בקנה אחד עם הדרישות הבין-לאומיות בתחום איסור הלבנת ההון. במסגרת ארבעים ההמלצות של ארגון ה-FATF (Financial Action Task Force), שעוגנו בחודש פברואר 2012, ושמהוות את הסטנדרטים הבין-לאומיים המחייבים בתחום המאבק בהלבנת הון, ודברי ההסבר להן, נקבע כי על המדינות לקבוע כל עבירה חמורה כעבירת מקור, ובכלל זה, בין השאר, עבירות מס חמורות.

לפסקה (1)

מוצע לתקן את סעיף 13(א) לחוק איסור הלבנת הון כדי להבהיר, כי שר האוצר הוא השר המוסמך להקים, לגבי הגופים שבאחריותו, ועדה שתהיה מוסמכת להטיל עיצום כספי לפי פרק ה' לחוק איסור הלבנת הון.

לפסקה (2)

מוצע לתקן את סעיף 27 לחוק איסור הלבנת הון הקובע סמכויות לפקיד מכס ולפקיד מכס חוקר, ולתת לפקיד מכס שהוסמך לחקור, סמכויות חקירה, כניסה, חיפוש ותפיסה גם בנוגע לעבירות הלבנת הון שנעברו ברכוש שמקורו בעבירות המס הנוספות שמוצע להוסיפן כעבירות מקור (לעניין עבירות אלה ר' בהרחבה דברי ההסבר לפסקה (4) המוצעת, לעניין תיקון התוספת הראשונה לחוק איסור הלבנת הון).

לפסקה (3)

מוצע לתקן את סעיף 30 לחוק איסור הלבנת הון, המסדיר את נושא העברת מידע ממאגר המידע, כאמור בסעיף 28 לחוק איסור הלבנת הון, למשטרת ישראל, לשירות הבטחון הכללי, למוסד למודיעין ולתפקידים מיוחדים, לאמ"ן וליחידה במלמ"ב, כך שתאפשר העברת מידע ממאגר המידע גם לפקיד מכס חוקר.

מוצע לאפשר לרשות לאיסור הלבנת הון ומימון טרור (להלן- הרשות המוסמכת) להעביר מידע ממאגר מידע לפקיד מכס חוקר לצורך ביצוע סמכויותיו לפי חוק איסור הלבנת הון, על פי בקשה מנומקת ובהתאם לכללים שיקבע שר המשפטים בהסכמת שר האוצר. כמו כן מוצע לאפשר לרשות המוסמכת להעביר מידע ממאגר המידע לפקיד מכס חוקר גם מיוזמתה. מוצע לקבוע כי כאשר הרשות המוסמכת מעבירה מידע לפקיד מכס חוקר, בין אם על פי בקשתו ובין אם מיוזמתה, עליה למסור הודעה בדבר העברת המידע למשטרת ישראל, זאת מאחר שהאחריות הכוללת לחקירת עבירות הלבנת הון היא של משטרת ישראל. בנוסף, הוראה זו נועדה גם לייעל את חקירת עבירות הלבנת הון ולמנוע מצב שבו מתנהלות חקירות ברשות המסים ובמשטרת ישראל באותו עניין בלי שהגופים האמורים מודעים לכך. כמו כן מוצע כי

שר המשפטים בהסכמת השר לביטחון הפנים יקבע בכללים את נוסח ההודעה ופרטיה.

על פי התיקון המוצע, פקיד המכס חוקר יוכל לעשות שימוש במידע שהועבר אליו מהרשות המוסמכת, על פי בקשתו או מיוזמתה של הרשות המוסמכת, לשם ביצוע סמכויותיו לפי חוק איסור הלבנת הון, בדומה לגורמים האחרים המוסמכים לקבל מידע מהרשות המוסמכת. פקיד מכס חוקר יוכל לעשות שימוש במידע שהועבר אליו מהרשות המוסמכת על פי בקשתו גם לשם חקירה ומניעה של עבירה נוספת וגילוי עבריינים בעבירה נוספת והעמדתם לדין, בהתאם לכללים שיקבעו, אך בתנאי שהעבירה הנוספת קשורה לחקירת העבירה שלגביה התבקש המידע. מוצע להבהיר כי האפשרות להעביר מידע לפקיד מכס חוקר לפי סעיף קטן (ח) של סעיף 30 לחוק איסור הלבנת הון, אינה כפופה לסייג האמור, ולפיכך לא יהיה שינוי בסמכות משטרת ישראל ושירות הביטחון הכללי להעביר מידע לפקיד מכס חוקר לאחר שמצאו שיש מקום להעביר לו את המידע לצורך חקירת הלבנת הון או חקירת עבירות נוספות המפורטות בתקנות איסור הלבנת הון (כללים לשימוש במידע שהועבר למשטרת ישראל ולשירות הביטחון הכללי לשם חקירת עבירות נוספות ולהעברתן לרשות אחרת), התשס"ו-2006, ובהתאם להוראות הקבועות בתקנות אלה. זאת הן לגבי מידע שהועבר על ידי הרשות המוסמכת למשטרת ישראל ולשירות הביטחון הכללי על פי בקשתם, והן לגבי מידע שהועבר לגורמים אלה על ידי הרשות המוסמכת מיוזמתה.

יצוין כי התיקון המוצע המאפשר העברת מידע לפקיד מכס חוקר ולרשויות חקירה נוספות נכלל במסגרת הצעת חוק איסור הלבנת הון (תיקון מס' 7), התשס"ז-2007 (להלן - הצעת תיקון מס' 7). הנוסח המוצע גובש בעקבות הערות שהושמעו בוועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, במהלך הדיונים בהצעה.

לפסקה (4)

מוצע להוסיף לרשימת עבירות המקור בתוספת הראשונה לחוק איסור הלבנת הון, עבירות מס חמורות נוספות - עבירה לפי סעיף 220 לפקודה, עבירה לפי סעיף 2א980 לחוק מיסוי מקרקעין ועבירות לפי סעיף 117(ב)1, (3) עד (8) ו-(ב1) לחוק מס ערך מוסף. עבירות מס אלה הן עבירות מס חמורות המתאפיינות ביסוד נפשי של כוונה מיוחדת להתחמק מתשלום מס, והעונש הקבוע בצדן הוא חמש עד שבע שנות מאסר.

הוספת עבירות אלה כעבירות מקור בחוק איסור הלבנת הון משמעותה היא שעשיית פעולה ברכוש שמקורו בעבירות אלה, רכוש ששימש לביצוע, רכוש שאיפשר את ביצועו ורכוש שנעברו בו עבירות אלה, תהיה עבירה פלילית לפי סעיפים 3(א) או 4 לחוק איסור הלבנת הון, לפי נסיבות המקרה המסוים. יצוין כי, בהצעת תיקון מס' 7 נכללה הצעה להוסיף עבירות מתוך חוק מס ערך מוסף בנסיבות מחמירות.

סעיף 15

בהתאם לחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשנ"ה-1995 (להלן בפרק זה - חוק הביטוח הלאומי), הכנסתו של עובד המחויבת בדמי ביטוח משמשת בסיס לגמלאות מחליפות שכן, אשר תכליתן להחליף את שכרו הרגיל והקבוע של העובד. מכיוון שהסכומים המשולמים לעובד עקב ניתוק יחסי עובד ומעביד, אינם חלק משכרו הרגיל והקבוע של העובד, מוצע לשמר את הדין הקיים ולפיו סכום, מענק או טובת הנאה אחרת שהגיעו לידי עובד אגב סיום יחסי עבודה, לרבות פרישה, בין במישרין ובין בעקיפין, וכן סכום שהופקד בעבורו למרכיב פיזויים בקופת גמל, אינם חייבים בדמי ביטוח לאומי. תיקון זה נדרש לאור הוספת סעיף קטן (יא) לסעיף 3 בפקודת מס הכנסה, בסעיף 12(1) לחוק זה, וקביעת סעיף מקור למענק המתקבל עקב פרישה. לפיכך, מוצע לתקן את סעיף 350 לחוק הביטוח הלאומי, שעניינו הכנסות פטורות מדמי ביטוח ולקבוע כי לא יראו בסכומים האמורים כהכנסה לעניין תשלום דמי ביטוח.

עם זאת, מוצע כי החרגה לא תחול לגבי טובת הנאה שניתנה לעובד כדי שלא יעסוק בתחומי הפעילות של המעסיק או

יתחרה בו בדרך אחרת וכן לגבי פיצוי בשל אי מתן הודעה מוקדמת המשולם לפי סעיף 7(א) לחוק הודעה מוקדמת לפיטורים ולהתפטרות, התשס"א-2001. סכומים אלה החייבים בדמי ביטוח, ישמשו בסיס לגמלאות מחליפות שכר.

התשלום בגין אי-תחרות בא להבטיח למעסיק כי העובד לא יעסוק בתחום עיסוקו ומקצועו ולא יתחרה בו. המדובר בתשלום שבא להחליף את שכרו של העובד בתקופה שבה הוא מנוע לעסוק במקצועו ובעיסוקו, ועל כן יש לראות בכך תוספת להכנסתו של העובד החייבת בדמי ביטוח.

לעניין פיצוי בשל אי-מתן הודעה מוקדמת, החייב בדמי ביטוח נעשה כיום בהתאם לפסיקתו של בית הדין הארצי לעבודה בעב"ל 123/07 המוסד לביטוח לאומי נ' קרויטרו ואח' (תק-אר 2008 (1) 787(2008)) ומוצע לעגנו בסעיף.

ד. השפעת החוק המוצע על תקציב המדינה והיבטים מנהליים נוספים

קיימת תוספת הכנסות המוערכת ב-300 מיליון ₪.

ה. השפעת החוק המוצע על החוק הקיים

תיקון פקודת מס הכנסה, התשכ"א-1961, חוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975, חוק מיסוי מקרקעין, התשכ"ג-1963, חוק ביטוח לאומי [נוסח משולב], התשנ"ה-1995, וחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000.

ו. נוסח החוק המוצע

להלן נוסח החוק המוצע:

פרק ____': מסים

1. תיקון פקודת מס הכנסה

בפקודת מס הכנסה¹ (בפרק זה - הפקודה) -

(1) בסעיף 3, אחרי סעיף קטן (י) יבוא:

"(יא) סכום, מענק או טובת הנאה אחרת (בסעיף קטן זה - טובת הנאה) שהגיעו לידי יחיד אגב סיום יחסי עבודה, לרבות פרישה, או אגב הפסקת מתן שירותים, בין במישרין ובין בעקיפין, ובכלל זה טובת הנאה שניתנה ליחיד כדי שלא יעסוק בתחומי הפעילות של המעסיק או מזמין השירות או יתחרה בו בדרך אחרת, וכן סכום שהופקד בעבורו למרכיב הפיצויים בקופת גמל, יבואו בחשבון בקביעת הכנסתו; לעניין זה, "מרכיב הפיצויים" - כהגדרתו בסעיף 9(א7)(א)(4).";

(2) בסעיף 14 לפקודת מס הכנסה, (נוסח חדש), התשכ"א-1961 (להלן - הפקודה) -

(1) בסעיף קטן (ב), בפסקה (2) -

(א) בפסקת משנה (ג), במקום האמור בה יבוא:

"התקופה האמורה בפסקה (2) להגדרה "חברת משלח יד זרה" שבסעיף 1ב75(א) והתקופה האמורה בפסקה (4) בסעיף 1ב75(ד)";

(ב) אחרי פסקה (ה) יבוא:

"(ה1) התקופה האמורה בסעיף 75ט2(א)(2);";

(2) סעיף קטן (ד) - בטל.

(3) בסעיף 32, אחרי פסקה (16) יבוא:

"(17) סכומים או טובת הנאה אחרת (בפסקה זו - טובת הנאה) שניתנו לבעל מניות מהותי כהגדרתו בסעיף 88 אגב רכישת מניה ממנו, ובכלל זה טובת הנאה שניתנה לו כדי שלא יעסוק בתחומי הפעילות של החברה או יתחרה בה בדרך אחרת.";

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש מס' 6, עמ' 120; ס"ח התשע"ד, עמ' 724.

(4) לגבי מי שסיים לימודים כאמור בסעיפים 40ג או 40ד, לפי העניין, בתקופה שמיום כ' בטבת התשע"ו (1 בינואר 2016) ועד יום ג' בטבת התש"פ (31 בדצמבר 2020) יקראו את הסעיפים האמורים בשינויים המפורטים להלן:

(א) בסעיף 40ג-

(1) בסעיף קטן (ב), במקום הסיפא החל במילים "במספר שנות מס" יבוא "במשך שנת מס אחת";

(2) בסעיף קטן (ג), בכל מקום, המילה "החל" תימחק, אחרי "ראשון" יבוא "או בשנת המס שלאחריה, לפי בחירתו של היחיד שזכאי לקבל תואר אקדמי ראשון", ובסופו יבוא "או בשנת המס שלאחריה, לפי בחירתו של היחיד שזכאי לקבל תואר אקדמי שני";

(3) בסעיף קטן (ג1), במקום "נקודות" יבוא "נקודת" במקום "יובאו" יבוא "תובא" ובכל מקום, המילה "החל" - תימחק;

(4) בסעיף קטן (ד)-

(א) בפסקה (1), במקום "בשלוש שנות מס" יבוא "בשנת מס אחת", במקום "בשתי שנות מס" יבוא "בשנת מס אחת", ובסופו יבוא "או בשנת המס שלאחריה, לפי בחירתו של היחיד הזכאי לקבל תואר אקדמי שלישי ברפואה או ברפואת שיניים";

(ב) בפסקה (2), בכל מקום המילה "החל" תימחק, במקום "ובמספר שנות מס כאמור בסעיף קטן (ב) לעניין לימודי תואר אקדמי ראשון" יבוא "או בשנת המס שלאחריה, לפי בחירתו של היחיד במסלול לימודים ישיר לתואר אקדמי שלישי", במקום "למשך שתי שנות מס" יבוא "למשך שנת מס אחת", ובסופו יבוא "או בשנת המס שלאחריה, לפי בחירתו של היחיד האמור";

(5) בסעיף 40ד-

(א) בסעיף קטן (ב), במקום הסיפא החל במילים "במספר שנות מס" יבוא "במשך שנת מס אחת";

(ב) בסעיף קטן (ג), המילה "החל" תימחק, ואחרי "לימודיו" יבוא "או בשנת המס שלאחריה, לפי בחירתו של היחיד שסיים לימודי מקצוע והיה זכאי לתעודת מקצוע".

(6) סעיף 51 – בטל;

(7) במקום סעיף 64 יבוא:

”חברת בית 64. (א) בסעיף זה -

”הכנסה חייבת” - לרבות שבח כמשמעותו בחוק מיסוי מקרקעין;

”זכות” – זכות בחבר בני אדם, כהגדרתה בסעיף 103;

”חברת בית” – חברת מעטים כמשמעותה בסעיף 76, שמתקיימים בה כל אלה:

(1) מספר בעלי המניות בה אינו עולה על 20; לעניין זה, היה תאגיד שקוף בעל מניות בחברה, יראו כל אחד מבעלי הזכויות בתאגיד השקוף כבעל מניות בחברה;

(2) אין בין בעלי המניות בחברה תאגיד שקוף שיש באפשרותו לבחור בכל שנת מס את אופן המיסוי שלו;

(3) החברה עוסקת רק בהחזקה, במישרין, של בניינים בישראל, וכל נכסיה הם בניינים כאמור;

(4) על החברה לא חל חוק לעידוד השקעות הון, ואולם פרק שביעי 1 לחוק האמור יכול שיחול עליה;

(5) החברה ביקשה להיחשב כחברת בית, בהודעה שעליה חתמו כל בעלי מניותיה ושנמסרה לפקיד השומה בתוך שלושה חודשים מיום התאגדות החברה;

”רווחי חברת בית” - רווחים שמקורם בהכנסה החייבת של חברת הבית בשנות ההטבה, בתוספת הכנסתה הפטורה ממס, בניכוי הפסדים שנוצרו בחברת הבית בשנות ההטבה ובהפחתת המס החל על בעל המניה בשל ההכנסה, אם שולם על ידי החברה והיא לא חייבה אותו בהתאם;

”שנות ההטבה” – שנות המס שבהן החברה היא
חברת בית;

”תאגיד שקוף” – חבר בני אדם שהכנסתו מיוחסת
לבעלי הזכויות בו.

(ב) הכנסתה החייבת והפסדיה של חברת בית
יחשבו, מיום התאגדותה, כהכנסתם החייבת
והפסדיהם של בעלי מניותיה, בהתאם לחלקם
בזכויות לרווחי חברת הבית, ויחולו הוראות אלה:

(1) רווחי חברת הבית שחויבו בשיעורי
המס של יחיד לפי סעיף זה וחולקו בין
בתקופה שבה החברה הייתה חברת בית
ובין לאחר שחדלה להיות חברה כאמור,
יראו אותם כאילו לא חולקו;

(2) לעניין מקדמות של בעל מניות,
כאמור בסעיף 175, יצורף חלקו היחסי
בהכנסתה החייבת של חברת הבית למחזור
המהווה בסיס למקדמות;

(3) ניתן לגבות את המס על הכנסת
חברת הבית, לרבות המקדמות, הן מחברת
הבית והן מבעלי המניות, בגובה המס החל
על חלקם היחסי ברווחיה של חברת הבית;

(4) הפסדים שהיו לבעל מניות לפני שנות
ההטבה אינם ניתנים לקיזוז כנגד הכנסתה
של חברת הבית;

(5) במכירת מניה של חברת בית או של
חברה שהיתה חברת בית יחולו הוראות
אלה:

(א) לעניין סעיף 88, יופחת מהתמורה לגבי מוכר המניה ומהמחיר המקורי לגבי הרוכש, סכום השווה לחלק הרווחים שחויבו בשיעורי המס של יחיד לפי סעיף זה, שהצטברו בחברה ולא חולקו עד למועד מכירת המניה, שיחסו לכלל הרווחים שחויבו והצטברו כאמור הוא כיחס חלקה של המניה הנמכרת בזכויות לרווחי חברת הבית שחויבו בשיעורי המס של יחיד לפי סעיף זה לכלל הזכויות לרווחיה שחויבו בשיעורי המס כאמור; לעניין זה "רוכש" – לרבות מי שרכש מניות מחברת הבית;

(ב) הוראות סעיף 94ב לפקודה זו וסעיף 71א לחוק מיסוי מקרקעין לא יחולו לגבי רווחים שחויבו בשיעורי המס של יחיד לפי סעיף זה;

(ג) לעניין חישוב רווח ההון, ייוסף לתמורה של המוכר סכום בגובה ההפסדים שיוחסו למוכר בשנות ההטבה; לעניין זה, "הפסדים" – סכום השווה להכנסה החייבת שיוחסה למוכר המניה בניכוי הפסדים שיוחסו לו בשנות ההטבה, ובלבד שהוא סכום שלילי;

(6) על אף הוראות פקודה זו, יחולו לעניין שומה, השגה וערעור, הוראות אלה:

(א) נקבעה לחברת בית שומה, רשאי פקיד השומה, על אף הוראות פקודה זו, לקבוע את שומתו של בעל מניות או לתקנה, בהתאם, בתוך שנתיים מתום שנת המס שבה נקבעה שומת החברה או במועד שבו רשאי הוא לשום את הכנסתו של בעל המניות, לפי המאוחר;

(ב) חברת הבית רשאית להשיג או לערער על השומה שנקבעה לה בהתאם להוראות סעיפים 150 או 153, לפי העניין; בעל המניות רשאי להשיג או לערער על ייחוס הכנסתה החייבת או הפסדיה של חברת הבית ועל השפעת השומה שנקבעה לחברת הבית על הכנסתו, אך לא על השומה שנקבעה לחברת הבית.

(7) הוראות חלק ה'2, למעט הוראות סעיפים 104, 104א, 104ב(א) עד (ג) ו-104ד עד 104ז, לא יחולו על חברת בית.

(ג) חדל להתקיים בחברת הבית, בתוך שנת המס, תנאי אחד או יותר מהתנאים המנויים בהגדרה "חברת בית" שבסעיף קטן (א), תחדל החברה מלהיות חברת בית מתחילת שנת המס שבה חדל להתקיים בה התנאי האמור.

(ד) חברת בית רשאית להודיע לפקיד השומה, לא יאוחר מחודש לפני תחילת שנת מס פלונית, שהיא חוזרת בה מבקשתה להיחשב חברת בית; משהודיעה כאמור, תחדל להיות חברת בית, מתחילת שנת המס שלאחר שנת המס שבה הודיעה כאמור.

(ה) חברה שחדלה להיות חברת בית, לא תוכל לשוב ולבקש להיות חברת בית."

(8) בסעיף 64 א -

(א) בסעיף קטן (א) -

(1) ברישה, אחרי "ייחשבו" יבוא "מיום התאגדותה";

(2) בפסקה (1), בהגדרה "רווחים שחולקו מהכנסות החברה" במקום "בתוספת ההכנסה הפטורה ממס" יבוא "בתקופת ההטבה, בתוספת ההכנסה הפטורה ממס, בניכוי הפסדים שנוצרו בחברה בתקופת ההטבה";

(3) בפסקה (7) -

(א) ברישה, אחרי "משפחתית" יבוא "או של חברה שהיתה חברה משפחתית";

(ב) בפסקת משנה (א), בהגדרה "רווחים", במקום "בתוספת ההכנסה הפטורה ממס" יבוא "בתקופת ההטבה, בתוספת ההכנסה הפטורה ממס, בניכוי הפסדים שנוצרו בחברה המשפחתית בתקופת ההטבה";

(ב) במקום סעיף קטן (ד) יבוא :

"(ד) הוראות חלק ה'2, למעט הוראות סעיפים 104, 104א, 104ב(א) עד (ג) ו-104ד עד 104ז, לא יחולו על חברה משפחתית.";

(9) בסעיף 75טז לפקודה, בסעיף קטן (ג), המילים "או חיוב להגיש דו"ח בשל הכנסת הנאמן" – ימחקו, ולאחריו יבוא :

"(ד) נאמן תושב ישראל חייב לשמור את כל התיעוד הנוגע לזהות כל יוצר שהקנה לו נכס וכל נהנה הזכאי להנות מהנכס או מההכנסה ממנו, פרטים על הנאמן, מגן הנאמנות ותושבותו של כל אחד מהם, וכן את התיעוד החשבונאי לגבי נכסי הנאמן, הכנסת הנאמן, הוצאה שהוצאה על ידיו, חלוקה של נכס או של הכנסה לנהנה או לטובתו שנעשתה על ידיו והתחייבויותיו.";

(ה) לצורך קיום חילופי מידע לפי הסכם בינלאומי פקיד השומה רשאי לדרוש מנאמן תושב ישראל כל מידע כאמור בסעיף קטן (ד).";

(10) בסעיף 75טז לפקודה -

(1) במקום סעיף קטן (א1) יבוא :

"(א1) הוראות סעיף קטן (א) לא יחולו בתקופה הראשונה כהגדרתה בסעיף 134ב לגבי יוצר שהיה לתושב ישראל לראשונה או לתושב חוזר ותיק כאמור בסעיף 14(א), ובלבד שבמשך כל התקופה הראשונה הקנה רק נכס מחוץ לישראל או הכנסה מנכס מחוץ לישראל ושלא נדרש על ידי המנהל להגיש הודעה כאמור בסעיף קטן (א) לצורך קיום הסכם בין-לאומי כהגדרתו בסעיף 214ב. נדרש כאמור, יגיש את ההודעה למנהל בתוך 90 ימים מיום הדרישה. בתום התקופה הראשונה יחולו הוראות סעיף קטן (א), ואולם ההודעה האמורה בו תוגש עד יום 30 באפריל בשנת המס הראשונה לאחר שתמה התקופה הראשונה; חלה על היוצר חובה להגיש דו"ח לפי סעיף 131, תוגש ההודעה האמורה במועד הגשת הדו"ח."

(2) בסעיף קטן (ג), בפסקה (2), בפסקת משנה (א), במקום האמור בה יבוא:

"(א) יוצר כאמור בפסקה (1) שהיה לתושב ישראל לראשונה או לתושב חוזר ותיק כאמור בסעיף 14(א), לא יהא חייב בהודעה כאמור באותה פסקה בתקופה הראשונה כהגדרתה בסעיף 134ב ובלבד שבעת שהיה לתושב ישראל יש לנאמן בנאמנות רק נכס מחוץ לישראל או הכנסה מנכס מחוץ לישראל ושבמשך כל התקופה הראשונה כאמור הוקנו לנאמן רק נכס או הכנסה כאמור וכן שלא נדרש על ידי המנהל להגיש הודעה כאמור לצורך קיום הסכם בין-לאומי כהגדרתו בסעיף 214ב. נדרש כאמור על ידי המנהל, יגיש את ההודעה בתוך 90 ימים מיום הדרישה. בתום התקופה הראשונה יחולו הוראות פסקה (1), ואולם המועדים להגשת ההודעה האמורה באותה פסקה יחולו בשנת המס הראשונה לאחר שתמה התקופה הראשונה, לפי העניין; הוקנו לנאמן במהלך התקופה הראשונה נכס בישראל או הכנסה מנכס בישראל, יחולו הוראות פסקה (1), ואולם המועדים להגשת ההודעה האמורה באותה פסקה יחולו בשנת המס הראשונה שלאחר ההקנייה כאמור;"

(11) בסעיף 75ט2 לפקודה -

(1) בסעיף קטן (א), בפסקה (2), במקום "מנכס מחוץ לישראל";
יבוא "מנכס מחוץ לישראל, ושהמנהל לא דרש מהנאמן להגיש הודעה
לפי פסקה זו לצורך קיום הסכם בין-לאומי כהגדרתו בסעיף 214ב;
בתום התקופה הראשונה כהגדרתה בסעיף 134ב לגבי היוצר או הנהנה
שהיה לתושב ישראל כאמור, תחול חובת הגשת ההודעה כאמור על ידי
הנאמן עד יום 30 באפריל בשנת המס הראשונה לאחר שתמה התקופה
הראשונה, ואולם אם חלה על הנאמן חובה להגיש דו"ח לפי סעיף
131(א)(ב) לגבי אותה נאמנות – במועד הגשת הדוח;";

(2) אחרי סעיף קטן (א) יבוא:

"(1א) (1) נאמן תושב ישראל יגיש הודעה למנהל בתוך 90 ימים
מיום מינויו כנאמן או מיום שהיוצר הקנה לנאמן נכס או
הכנסה מנכס, לפי הענין, ואולם אם חלה על הנאמן החובה
להגיש דו"ח לפי סעיף 131 על הכנסות הנאמן – במועד הגשת
הדו"ח.

(2) הודעה כאמור בפסקה (1) תוגש בטופס שקבע המנהל
שיכלול את כל הפרטים המפורטים בסעיף 75טז(ב).".

(12) בסעיף 88-

(א) בהגדרה "מחיר מקורי", בפסקה (1), בסופה יבוא "ואם הנכס
הוא מניה שנרכשה מבעל מניות מהותי - כל סכום או טובת הנאה
אחרת (בפסקה זו – טובת הנאה) שנתן הנישום לבעל המניות המהותי
אגב מכירת המניה, ובכלל זה טובת הנאה שנתן לו כדי שלא יעסוק
בתחומי הפעילות של החברה או יתחרה בה בדרך אחרת";

(ב) בהגדרה "תמורה", בסופה יבוא "במכירת מניה בידי בעל מניות
מהותי, יראו כל סכום או טובת הנאה אחרת (בהגדרה זו – טובת
הנאה) שניתנו לבעל המניות המהותי אגב מכירת המניה, ובכלל זה
טובת הנאה שניתנה לו כדי שלא יעסוק בתחומי הפעילות של
החברה או יתחרה בה בדרך אחרת, כחלק מהתמורה";

(13) בסעיף 103א(א), אחרי "שינויי מבנה של" יבוא "שותפויות
רשומות" אחרי "שאיחד הצדדים לו הוא" יבוא "שותפות רשומה" ובסופו
יבוא "בסעיף קטן זה, "שותפות רשומה" – שותפות רשומה לפי פקודת
השותפויות [נוסח חדש], התשל"ה-1975², שאושרה על ידי המנהל לעניין
זה";

² דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 28, עמ' 549

(14) בסעיף 129ג(א), בפסקה (1), בסופה יבוא "ואולם הכנסותיה ורווחיה של קרן נאמנות פטורה שמקורם בהכנסה חייבת מעסק של שותפות הנסחרת בבורסה בישראל, יחויבו במס בשיעור הקבוע בסעיף 126(א)";

(15) בסעיף 131-

(א) בסעיף קטן (א) -

(1) בפסקה (5ב), אחרי פסקת משנה (5) יבוא:

"(5א) נהנה תושב ישראל, שמלאו לו 25 שנים, אלא אם כן לא ידע שהוא נהנה, ובלבד שסך כל נכסי הנאמנות אינו פוחת מ-100,000 שקלים חדשים; לעניין זה, "נכסי הנאמנות"- לרבות מזומן, פקדונות, ניירות ערך ומקרקעין, בישראל או מחוץ לישראל."

(2) אחרי פסקה (5ד) יבוא:

"(5ה) יחיד שמתקיימת בו החזקה הקבועה בפסקה (א)(2) להגדרה "תושב ישראל" או "תושב", שבסעיף 1, והחזקה נסתרת לטענת היחיד כאמור בפסקה (א)(3) לאותה הגדרה, למעט יחיד שמתקיים לגביו האמור בסיפה של פסקה (א)(4) להגדרה האמורה ולמעט עובד זר כהגדרתו בסעיף 48א;

(5ו) יחיד תושב ישראל, שהעביר בשנת המס כספים אל מחוץ לישראל, בסכום כולל של 500,000 שקלים או יותר";

(ב) אחרי סעיף קטן (ב1) יבוא:

"(ב1א) הדוח יפרט כל ייעוץ מס חייב בדיווח כאמור בסעיף 131ג;

(ג) בסעיף (ב2)-

(1) בפסקה (1), ברישה, במקום "יחיד" יבוא "חבר בני אדם ויחיד", במקום "יגיש" יבוא "יגישו", במקום "שמסר" יבוא "שמסרו", ובמקום "בידיו" יבוא "בידיהם";

(2) בפסקה (2), ברישה, במקום "יחיד" יבוא "חבר בני אדם ויחיד", במקום "הגיש" יבוא "הגישו", במקום "ייראוהו" יבוא "ייראו אותם";

(ד) אחרי סעיף קטן (ג2) יבוא :

"(ג3) בדוח לפי סעיף קטן (א)5(ה) יפרט היחיד את העובדות שעליהן מבוססת טענתו לסתירת החזקה הקבועה בסעיף קטן (א)2(2) להגדרה "תושב ישראל" או "תושב", שבסעיף 1, ויצרף את המסמכים התומכים בכך; אין בהוראות סעיף קטן זה כדי לגרוע מחובת הדיווח החלה על היחיד לפי סעיף קטן (א)4(4), אם היתה לו הכנסה חייבת בשנת המס."

(ה) בסעיף קטן (ו), אחרי "בסעיף קטן (ב)", יבוא "דיווח כאמור בסעיף קטן (ב1א)";

(16) אחרי סעיף 131ב יבוא :

"ייעוץ מס חייב 131ג (א) בסעיף זה :

בדיווח "גורם מקצועי"- אדם שבמהלך עסקיו הרגיל מספק שירותים הקשורים או יכולים להיות קשורים למיסוי, במישרין או בעקיפין; "ייעוץ מס חייב בדיווח"- חוות דעת או כל ייעוץ אחר בכתב, שניתן לאדם על ידי גורם מקצועי, במישרין או בעקיפין, אשר מאפשר או אמור לאפשר לאדם קבלת יתרון מס; "יתרון מס" - אחד מאלה, בקשר לחבות המס של אותו אדם, לתוצאת המס או להשלכה על חבות המס שלו -

(1) הנחה או הקלה מהמס, דחיית אירוע המס, הפחתה של חבות המס או הימנעות מחבות המס או הפחתה או הימנעות כאמור בקשר לשומה;

(2) דחייה של תשלום המס;

(3) הימנעות מהתחייבות לנכות מס או להתחשב בהפסד מס;

(ב) אדם אשר קיבל ייעוץ מס חייב בדיווח בשל פעולה שביצע או בשל הכנסה, רווח, הוצאה או הפסד שהיו לו, מגורם מקצועי במישרין או בעקיפין, בין לפני מועד ביצוע הפעולה או יצירת ההכנסה, הרווח, ההוצאה או ההפסד ובין אחריו, ידווח על כך בטופס שיקבע המנהל; בסעיף זה "פעולה שביצע" - לרבות עסקה ומכירה;

(ג) דוח כאמור בסעיף קטן (ב) יצורף לדו"ח לפי סעיף 131 המוגש לשנת המס בה יש להביא בחשבון את הפעולה, ההכנסה, הרווח, ההוצאה או ההפסד נושא ייעוץ המס החייב בדיווח;

(ד) בדיווח כאמור בסעיף קטן (ב) יפורטו כל אלה:

(1) עצם קבלת ייעוץ המס החייב בדיווח;

(2) הפעולה, ההכנסה, הרווח, ההוצאה או ההפסד נושא ייעוץ המס החייב בדיווח;

(3) סיווג ההשלכות של ייעוץ המס החייב בדיווח על אופן המיסוי בדוחות המוגשים, לרבות לגבי ניכויים, פחת, סיווג הכנסה, סיווג הוצאה ועוד.

131ד (א) בסעיף זה -

"הגשה באופן אלקטרוני" - הגשת דו"ח, מסמך, או טופס, באמצעות מסר אלקטרוני;
"מסר אלקטרוני" - כהגדרתו בחוק חתימה אלקטרונית, התשס"א-2001 (להלן - "חוק חתימה אלקטרונית");

(ב) שר האוצר רשאי לקבוע כי דו"חות, מסמכים או טפסים אשר יש להגיש לפקיד השומה, או למנהל, לפי פקודה זו יוגשו באופן אלקטרוני (להלן - "דיווח אלקטרוני"), כאמצעי דיווח יחיד או כאמצעי דיווח נוסף;

(ג) סמכות שר האוצר כאמור בסעיף קטן (ב) תחול -

דיווח
אלקטרוני

(1) דרך כלל, למקרים מסוימים, או לסוגי חייבים בדיווח;

(2) לעניין דו"חות, מסמכים וטפסים, אף אם נקבעו בפקודה זו, עובר ליום תחילתו של חוק ההתייעלות הכלכלית לשנים 2015 ו-2016 (תיקוני חקיקה), התשע"ה-2015, הוראות המסדירות את הגשתם באופן אלקטרוני.

כללים לעניין דיווח 131 המנהל רשאי לקבוע כללים לעניין-אלקטרוני

(1) הליכי הרישום לצורך דיווח אלקטרוני;

(2) אופן הדיווח האלקטרוני;

(3) מבנה הטפסים והמסרים שיש להשתמש בהם לצורך דיווח אלקטרוני ומתכונתם.

חתימה אלקטרונית 131 על אף האמור בסעיף 2(א) לחוק חתימה אלקטרונית, יראו דו"ח, מסמך או טופס, אשר הוגשו באופן אלקטרוני, בהתאם לכללים שקבע המנהל לפי סעיף 131ה, כאילו נחתמו;

אי הגשת דוח 131 דו"ח, מסמך או טופס אשר הייתה חובה להגישם אלקטרוני באופן אלקטרוני ולא הוגשו בדרך זו, יראו אותם כאילו לא הוגשו;

(17) בסעיף 134ב לפקודה, במקום האמור בו יבוא:

"על אף הוראות סעיף 131, יחיד שהיה לתושב ישראל לראשונה או לתושב חוזר ותיק, כאמור בסעיף 14(א), לא יהא חייב בהגשת דו"ח כאמור בסעיף 131 לתקופה הראשונה, לגבי כל הכנסותיו שהופקו או שנצמחו מחוץ לישראל או שמקורן בנכסים מחוץ לישראל, אלא אם כן דרש זאת ממנו המנהל לצורך קיום הסכם בין-לאומי כהגדרתו בסעיף 214ב. לעניין זה -

"התקופה הראשונה" – התקופה שמהיום שבו היה היחיד לתושב ישראל לראשונה או לתושב חוזר ותיק, לפי הענין, ועד לתום שנת המס שלאחר שנת המס שבה היה לתושב ישראל כאמור."

(18) בסעיף 135 לפקודה, בסעיף קטן (1), בפסקה (ב), במקום הרישה המסתיימת במילים "שהיה לתושב ישראל כאמור" יבוא: "על אף הוראות פסקת משנה (א), יחיד שהיה לתושב ישראל לראשונה או לתושב חוזר ותיק כאמור בסעיף 14(א), לא יהא חייב בתקופה הראשונה כהגדרתה בסעיף 134 ב בהגשת דו"ח על הונו ונכסיו שמחוץ לישראל, אלא אם כן דרש זאת ממנו המנהל לצורך קיום הסכם בין-לאומי כהגדרתו בסעיף 214ב".

(19) אחרי סעיף 136 לפקודה יבוא:

"חובת הגשת דו"ח על ידי חבר בני אדם שלפי סעיף (ב)(2) בהגדרת "תושב ישראלי" או "תושב" לא רואים אותו כתושב ישראל, יהיה חייב להגיש דו"ח לפי סעיף 131 כאילו היה תושב ישראל, ואולם בתקופה הראשונה כהגדרתה בסעיף 134ב, יהיה חייב בהגשת דו"ח כאמור רק אם דרש זאת ממנו המנהל לצורך קיום הסכם בין-לאומי כהגדרתו בסעיף 214ב.

(ב) לא הגיש חבר בני האדם כאמור בסעיף קטן (א) דו"ח כאמור באותו סעיף תוך 90 יום מהמועד הקבוע בדין להגשת דו"ח או מהמועד שנדרש על – ידי המנהל להגיש דו"ח, לפי העניין, רשאי פקיד השומה או המנהל, לפי העניין, לדרוש את הדו"ח גם מהיחיד שהיה לתושב ישראל לראשונה או שהיה לתושב חוזר ותיק שהשליטה על עסקיו וניהולם של חבר בני האדם מופעלים בישראל בידי.

(ג) לצורך הגשת דו"חות לפי סעיפים קטנים (א) ו-(ב) חייב חבר בני האדם לקיים תיעוד חשבונאי בהתאם לעקרונות חשבונאיים מקובלים ולשמור אותו בהתאם לדין."

(20) אחרי סעיף 141א יבוא -

"חובת 141ב. (א) גוף פיננסי כהגדרתו בחוק בנק ישראל, התש"ע דיווח של 2010, ונותן אשראי, כמשמעותו בחוק כרטיסי חיוב- גופים תשמ"ו 1986, חייב בדיווח למנהל, כמפורט בסעיף קטן פיננסיים (ב) להלן;

(ב) עד ה-15 בכל חודש, יגיש הגוף הפיננסי דיווח אשר יכלול את הפרטים הבאים לגבי חשבון עסקי המנוהל על ידי אותו גוף פיננסי-

(1) פרטי הזיהוי של הלקוח, ואם קיים נהנה ידוע בחשבון - גם פרטי הזיהוי של הנהנה, ובלבד שלא יהיה בכך בכדי לחייב עורך דין לגלות ידיעות או מסמכים שלגביהם הוא חייב בשמירת סודיות לפי כל דין ;

(2) סך הסכומים שהתקבלו בכל חודש, בכל חשבון עסקי המנוהל על ידי הגוף הפיננסי.

לעניין סעיף קטן זה-

(א) "חשבון עסקי"- אחד מאלה-

(1) חשבון של תאגיד ;

(2) חשבון המוגדר בגוף הפיננסי כחשבון עסקי ;

(3) לגבי נותן אשראי-מי שאושרה לו סליקה כלקוח עסקי.

(ב) "נהנה" - אדם שבעבורו או לטובתו מוחזק הרכוש או נעשית פעולה ברכוש.

(ג) על אף האמור בסעיפים קטנים (א) ו-(ב), רשאי שר האוצר לקבוע סוגי לקוחות עסקיים אשר מידע לגבי חשבונותיהם לא יועבר, בהתאם לקריטריונים של גובה הכנסות וכן מנימוקים מיוחדים אחרים, שייקבעו בתקנות.

1141ג (א) לפי דרישה של המנהל, בכתב, יגיש גוף

פיננסי כהגדרתו בסעיף 141ב, דיווח אשר יכלול את המידע האמור בסעיף קטן (ב) בסעיף האמור, לגבי לקוח או רשימת לקוחות של אותו גוף פיננסי, אשר אותו גוף זיהה כי חלים לגביהם המאפיינים שפורטו בדרישה של המנהל (להלן- דרישת המידע), בתוך 15 ימים מקבלת דרישת המידע.

דרישות

מידע מגופים

פיננסיים

(ב) ועדה של שלושה, ובהם שני עובדי רשות המסים שמונו על ידי המנהל ונציג ציבור אחד אשר מונה על ידי היועץ המשפטי לממשלה לאחר התייעצות עם המנהל, תייעץ למנהל בעניין השימוש בסמכות שהוענקה לו בסעיף זה; הודעה על הרכב הועדה תפורסם ברשומות (בסעיף זה- הועדה).

(ג) לא ידרוש המנהל מידע כאמור בסעיף קטן (א) אלא אם כן מתקיים לגבי לקוח או רשימת לקוחות לגביהם נדרש המידע יסוד סביר להניח כי לא קיים דרישה מהדרישות הקיימות בחוקי המס באופן שיש בו בכדי לפגוע בגביית המס, בהיקף שאינו מבוטל (להלן- יסוד סביר להעלמת מס), לגבי אחד או יותר מאלה-

(1) הפקדה בחשבונו בוצעה בהיקף, באופן או בתדירות המקיימים יסוד סביר להעלמת מס, או שזהות המפקיד מקיימת יסוד סביר כאמור;

(2) משיכה או העברה מחשבונו בוצעו בהיקף, באופן או בתדירות המקיימים יסוד סביר להעלמת מס, או שזהות מי שהסכומים נמשכו אליו או הועברו לו מקיימת יסוד סביר כאמור;

(3) קיימות באחד או יותר מהחשבונות של אותו לקוח, המנוהל על ידי הגוף הפיננסי, יתרות בהיקף בלתי סביר לגבי אותו לקוח;

(4) הוא ביצע פעילות המקיימת יסוד סביר להעלמת מס, לרבות פעילות עסקית בחשבון פרטי, פעילות מול מקלט מס במדינה זרה, ועוד.

לעניין זה "חוקי המס"- פקודה זו, חוק מס ערך מוסף, חוק מיסוי מקרקעין, חוק הבלו, פקודת המכס;

(ד) הועדה תדון בכל דרישת מידע בטרם יפנה המנהל לגוף הפיננסי, ותחליט אם לאשר; אישור כאמור יהיה ברוב קולות.

(ה) אישרה הועדה את דרישת המידע, תועבר הדרישה גם לאישורו של היועץ המשפטי לממשלה או נציגו, בטרם תועבר לגוף הפיננסי, לצורך בחינה אם דרישת המידע עומדת בתנאים המנויים בסעיף זה.

(ו) דרישת המידע תתבצע בתדירות ובאופן שיבטיחו כי המידע שיתקבל ביחס לקבוצת לקוחות לא יהיה קרוב בהיקפו למידע המתקבל בדרך של דיווח שיטתי.

(ז) דרישת המידע תתבצע ככל הניתן בתדירות אשר אינה פוגעת בעבודת הגופים הפיננסיים.

(ח) גוף פיננסי שקיבל דרישת מידע, רשאי לבקש מהמנהל בכתב, בתוך 15 ימים מקבלת דרישת המידע, לחזור ולעיין בדרישת המידע ולשנותה, מן הטעם שדרישת המידע כרוכה בעבודה מנהלית רבה או שהיא משיתה עליו עלויות ניכרות ובלתי סבירות.

(ט) ביקש גוף פיננסי מהמנהל לחזור ולעיין בדרישת המידע כאמור בסעיף קטן (ח), יודיע לו המנהל את החלטתו בתוך 15 ימים מיום שהוגשה לו הבקשה האמורה.

(ד) מידע המפורט בדוח לפי סעיף קטן (א) ייאגר במאגר מידע כמשמעותו בחוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981³ (בסעיף זה - חוק הגנת הפרטיות), שהוא מאגר ייעודי, בנפרד מכל מאגר מידע אחר (בסעיף קטן זה - מאגר המידע), לתקופה של 180 ימים, ובחלוף שנתיים מיום כניסת חוק זה לתוקף, לתקופה של 90 ימים; בתום התקופה האמורה יימחק המידע, אם לא נעשה בו שימוש כאמור בסעיף קטן (ו).

³ ס"ח התשמ"א, עמ' 258.

(ה) הגוף הפיננסי ימחק את המידע נושא דרישת המידע, בתוך 14 ימים מיום שנמסר למנהל.

(ו) מאגר המידע ומערך האיסוף וקליטת הדיווחים המקוונים אליו יעוצבו בדרך שתמזער את הסיכון לפגיעה בפרטיותם של נושאי המידע, בשים לב, ככל האפשר, לחלופות הטכנולוגיות המקובלות בהתייעצות עם הרשם כהגדרתו בסעיף 7 לחוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981.

(ז) המנהל יסמיך מבין עובדי רשות המסים בישראל מורשי גישה למאגר המידע שיהיו אחראים לניהול המאגר, לשימוש במידע שבמאגר ולהעברת מידע מן המאגר למי שרשאים לעשות בו שימוש לפי סעיף קטן (ז); מורשה גישה שהוסמך כאמור (בסעיף זה – מורשה גישה) לא ימלא תפקיד אחר מלבד תפקידו האמור.

(ח) המנהל או מורשה גישה, לא יעשה שימוש במידע כאמור בסעיף קטן (ג) ולא יעבירו לאחר, אלא כמפורט להלן, ובמידה שנדרש:

(1) לעובד רשות המסים בעל סמכויות חקירה, לשם קיומו של הליך פלילי – אם התעורר חשד לביצוע עבירה לפי פקודה זו, חוק מיסוי מקרקעין או חוק מס ערך מוסף;

(2) לפקיד שומה - לצורך שומה כאמור בסעיף 145, אם יש לפקיד השומה יסוד סביר להניח כי לא דווחו הכנסות בסכום העולה על 100,000 ש"ח; התקבל מידע לצורך שומה כאמור, שיש בו כדי לעורר חשד לעבירה לפי פקודה זו, לפי חוק מס ערך מוסף או לפי חוק מיסוי מקרקעין, רשאי פקיד השומה להעביר את המידע האמור לעובד רשות המסים בעל סמכויות חקירה, לשם קיומו של הליך פלילי.

(3) למנהל- לצורך קביעת מס ולצורך שומה כאמור בסעיפים 76 ו-77 לחוק מס ערך מוסף (בסעיף זה- מנהל מע"מ), לפי העניין, אם יש למנהל מע"מ יסוד סביר להניח כי לא דווחו הכנסות בסכום העולה על 100,000 ₪ או כי נוכח מס תשומות הכלול בחשבונית מס שהוצאה שלא כדין, אשר הסכום המופיע בה עולה על הסכום האמור;

(4) למנהל כהגדרתו בחוק מיסוי מקרקעין- לצורך שומה כאמור בסעיף 78 לחוק מיסוי מקרקעין (בסעיף זה- מנהל מיסוי מקרקעין), אם יש למנהל מיסוי מקרקעין יסוד סביר להניח כי ההצהרה לפי אותו סעיף אינה נכונה, והסטייה מאחד הפרטים שלגביהם ניתנה היא בסכום העולה על 100,000 ש"ח;

(5) לגורם המנוי בפסקאות (1) עד (4), בהתקיים שני אלה-

(1) מורשה הגישה הצליב את המידע שהתקבל מהגוף הפיננסי עם מידע אחר שבידי רשות המסים; לא יוצלב מידע כאמור עם מאגר מידע אלא אם הוא כלול ברשימה שאישרו הועדה והיועץ המשפטי לממשלה כמאגרי מידע שניתן להצליב עמם מידע לצורך ביצוע סעיף זה;

(2) מורשה הגישה השתכנע כי יש חשד לביצוע עבירה, לאי-דיווח על הכנסות, לאי-דיווח על עסקאות, לניכוי מס תשומות על למסירת הצהרה לא נכונה כאמור בפסקאות (1) עד (4).

(ט) אדם שהגיע אליו מידע לפי סעיף זה, תוך כדי מילוי תפקידו או במהלך עבודתו ישמרנו בסוד, לא יגלה אותו לאחר ולא יעשה בו כל שימוש אלא לפי הוראות סעיף זה או לפי צו בית משפט.

(י) המגלה לאחר מידע שהגיע אליו לפי סעיף זה או העושה בו שימוש, בניגוד להוראות סעיף קטן (ח), דינו – מאסר שלוש שנים או קנס כאמור בסעיף 61(א)(3) לחוק העונשין; הגורם ברשלנות לגילוי מידע לאחר, בניגוד להוראות סעיף קטן (ז), תוך הפרת הוראה מההוראות שנקבעו לאבטחת מידע לפי סעיף זה, דינו – מאסר שנה או קנס כאמור בסעיף 61(א)(2) לחוק העונשין.

(יא) המנהל ידווח בכתב, מדי שנה, ליועץ המשפטי לממשלה על כל אלה:

(1) מספר דרישות המידע שהוגשו לגופים פיננסיים לפי סעיף זה, המאפיינים שנמנו בהן, מספר הלקוחות עליהם התקבל מידע בתגובה לכל דרישת מידע, וסוגי המידע שהתקבלו ביחס לכל לקוח;

(2) שיעור העברות המידע שנעשה בו שימוש בפועל בחקירה בלבד, ושיעור העברות המידע שהוביל להגשת כתבי אישום, והעונשים שהוטלו בהליכים כאמור שהסתיימו בהרשעה;

(3) מידת התרומה של השימוש במידע לקידום ההליך הפלילי ולחומרת הענישה, ככל שהייתה;

(4) השימוש שנעשה במידע שהועבר לפקיד שומה, למנהל מע"מ ולמנהל מיסוי מקרקעין לפי הסיווג שלהלן-

(א) שיעור העברות המידע שנעשה בו שימוש בפועל בשומות לפי סעיף 145, לפי סעיף 77 לחוק מס ערך מוסף ולפי סעיף 78 לחוק מיסוי מקרקעין, לפי העניין, מספר השומות, סכום השומות, וסכומי המס שנגבו ממי שהוצאו לגביהם שומות כאמור;

(ב) מידת התרומה של השימוש במידע לגובה השומה, ככל שהייתה תרומה כאמור;

(יב) שר האוצר, בהתייעצות עם שר המשפטים, יקבע הוראות בעניינים אלה:

(א) איסופו של המידע לפי סעיף זה, שמירתו

ואבטחתו, בהתייעצות עם רשם מאגרי מידע;

(ב) קביעת המורשים לקבל מידע ממורשה

הגישה וכללים להעברת המידע לפי סעיף קטן (ז);

(21) בסעיף 145(א)(2), במקום "שלוש" יבוא "ארבע", והמילים החל

ב"ובאישור המנהל" ועד "כאמור", יימחקו;

(22) בסעיף 145(א)(2), אחרי "כפעולה החייבת בדיווח" יבוא "או מצא

פקיד השומה כי קיימת סוגיה אחרת בדוח שנכון לערוך לה שומה באופן

מייד", ואחרי "הנוגעת לאותה פעולה" יבוא "או לאותה סוגיה, לפי

העניין".

(23) בסעיף 152(ג), במקום "שלוש" יבוא "ארבע", והמילים "ובאישור

המנהל – בתוך ארבע שנים" יימחקו;

(24) בסעיף 167(א)(2), במקום "שלוש" יבוא "ארבע", והסיפה החל

ב"ובאישור המנהל" תימחק;

(25) בסעיף 191, בסעיף קטן (ג1) -

(א) במקום "והגירעון האמור" יבוא "או שהגירעון האמור";

(ב) אחרי פסקה (3) יבוא

"(4) ייעוץ מס חייב בדיווח כאמור בסעיף 131ג ובלבד שהנישום

לא דיווח עליו כאמור באותו סעיף";

(26) אחרי סעיף 214 לפקודה יבוא:

"פרק רביעי: חילופי מידע לפי הסכם בין-לאומי

הגדרו 214א. בסעיף זה -

ת

"הסכם בין-לאומי" – ההסכם כמשמעותו בסעיף 196 וכן

הסכם לחילופי מידע;

"הסכם לחילופי מידע" – הסכם בין מדינת ישראל לבין

מדינה אחרת כהגדרתה בסעיף 196(ג), שעניינו מתן סיוע

לרבות באמצעות חילופי מידע, לשם אכיפת חוקי המס

של ישראל או דיני המס של המדינה האחרת;

"הסכם לחילופי מידע" – הסכם בין מדינת ישראל לבין מדינה אחרת כהגדרתה בסעיף 196(ג), שעניינו מתן סיוע לרבות באמצעות חילופי מידע, לשם אכיפת חוקי המס של ישראל או דיני המס של המדינה האחרת;

"הסכם פטקא"- הסכם בין ממשלת מדינת ישראל לבין ממשלת ארצות הברית של אמריקה בדבר שיפור ציות מס בינלאומי ויישום FATCA, שנחתם ביום ב' בתמוז התשע"ד (30 ביוני 2014);

"הסכם יישום"- הסכם ליישום חילופי מידע מכוח הסכם בינלאומי המבוסס על הנוהל לחילופי מידע אוטומטיים של חשבונות פיננסיים שפרסם ארגון ה-OECD, ואשר נחתם בין מי ששר האוצר הסמיך לחתום על הסכם היישום לבין מי שהוסמך לחתום על הסכם היישום במדינה שעמה נחתם ההסכם הבינלאומי.

חוק מס" – חיקוק הדין בהטלת מס או בתשלום חובה ששר האוצר ממונה על ביצועו.

העברת מידע 214ב. (א) על אף האמור בסעיפים 231 ו-234, רשאי על-פי הסכם המנהל או מי שהוא הסמיך לעניין פרק זה להעביר בין-לאומי מידע לרשות מס במדינה אחרת, בהתאם להסכם בין-לאומי, בין על פי בקשתה של אותה רשות מס ובין ביוזמת המנהל, בכפוף לסייגים שבהסכם, ובלבד שמתקיימים כל אלה:

(1) המידע דרוש למדינה האחרת לצורך אכיפת דיני המס שלה;

(2) המידע אינו מידע שעל פי הדין בישראל נאסר השימוש בו על ידי רשות המסים בישראל לצורך גביית מס, למעט מידע שנדרש לשם קיום הסכם פטקא או הסכם יישום;

(3) בהסכם הבין-לאומי נקבע כי המדינה האחרת מחויבת בשמירת סודיותו של המידע ובאבטחתו;

(4) העברת המידע הותנתה בכך שהמדינה האחרת תעשה שימוש במידע שיתקבל אך ורק לצורך אכיפת דיני המס שלה.

(א) על אף הוראות סעיף קטן (א), לא יועבר מידע לרשות מס במדינה אחרת לפי הסכם בין-לאומי, אם העברת המידע עלולה לפגוע בביטחונה של מדינת ישראל, בשלום הציבור או בביטחונו, בחקירה תלויה ועומדת או בעניין חיוני אחר של מדינת ישראל, ורשאי המנהל לסרב לבקשה להעביר מידע למדינה אחרת לפי הסכם בין-לאומי, אם אותה מדינה נמנעה, בלא הצדק סביר, מהעברת מידע לישראל לפי ההסכם או שלא קיימה תנאי אחר בהסכם.

איסוף 214ג. (א) מי שנתונות לו סמכויות לפי סעיפים 135 עד 140א, מידע לצורך הסכם בין-לאומי להעבירו לפי סעיף 214ב.

(ב) הפעלת הסמכויות כאמור בסעיף קטן (א) תיעשה באופן שבו מופעלות אותן הסמכויות לצורך ביצוע הפקודה ובכפוף לתנאים להגבלות ולאיסורים החלים לעניין הפעלתן.

פרסום ברשומות 214ד. נעשה הסכם לחילופי מידע יפרסם על כך שר האוצר ת הודעה ברשומות.

(27) בסעיף 216, אחרי פסקה (8) יבוא:

"(9) לא דיווח על ייעוץ מס חייב בדיווח כאמור בסעיף 131ג."

הוראות סעיף 14(ב)(2)(ה1) לפקודה כנוסחו בסעיף 1(1)(ב) לחוק זה, הוראות סעיף 134ב לפקודה כנוסחו בסעיף 5 לחוק זה והוראות סעיף 135(1)(ב) לפקודה כנוסחו בסעיף 6 לחוק זה יחולו לגבי יחיד שהיה לתושב ישראל לראשונה או לתושב חוזר ותיק, כאמור בסעיף 14(א) לפקודה ביום ט"ו בטבת התשע"ו (1 בינואר 2016) ואילך.

2. סעיף 14(ב)(2)(ה1) לפקודת מס הכנסה- תחילה

3. סעיף 1טז75 לפקודת מס הכנסה- תחילה
- הוראות סעיף 1טז75 לפקודה כנוסחו בסעיף 3 לחוק זה, יחולו לגבי יוצר שהיה לתושב ישראל לראשונה או לתושב חוזר ותיק, כאמור בסעיף 14(א) לפקודה, לפי העניין, ביום ט"ו בטבת התשע"ו (1 בינואר 2016) ואילך.
4. סעיף 2טז75(א)(2) לפקודת מס הכנסה- תחילה
- הוראות סעיף 2טז75(א)(2) לפקודה כנוסחו בסעיף 4 לחוק זה, יחולו על נאמנות שהיתה לנאמנות תושבי ישראל משום שלפחות יוצר אחד בה או נהנה אחד בה היה לתושב ישראל לראשונה או לתושב חוזר ותיק, כאמור בסעיף 14(א) לפקודה ביום ט"ו בטבת התשע"ו (1 בינואר 2016) ואילך.
5. סעיף 136א לפקודת מס הכנסה- תחילה
- הוראות סעיף 136א לפקודה כנוסחו בסעיף 7 לחוק זה, יחולו על חבר בני-אדם שהשליטה על עסקיו וניהולם מופעלים בישראל בידי יחיד שהיה לתושב ישראל לראשונה או שהיה לתושב חוזר ותיק, כאמור בסעיף 14(א) ביום ט"ו בטבת התשע"ו (1 בינואר 2016) ואילך.
6. סעיף 64 לפקודת מס הכנסה – הוראות מעבר
- (א) חברת מעטים שחלו לגביה, ערב יום תחילתו של חוק זה (בסעיף זה – יום התחילה), לפי בקשתה, הוראות סעיף 64 לפקודה, כנוסחו ערב היום האמור (בסעיף זה – סעיף 64 הישן), יראו אותה כחברת בית לפי סעיף 64 לפקודה כנוסחו בסעיף 2(7) לחוק זה (בסעיף זה – סעיף 64 החדש), גם אם לא מתקיימים בה התנאים שבפסקאות (1), (2) ו- (5) להגדרה "חברת בית" שבסעיף 64 החדש.
- (ב) חברת מעטים שהתאגדה בשנת המס 2015 וערב יום התחילה התקיימו בה התנאים שבסעיף 64 הישן אך לא הגישה בקשה לפקיד השומה לפי הסעיף האמור, יראו אותה מיום התאגדותה כחברת בית לפי סעיף 64 החדש גם אם לא מתקיימים בה התנאים שבפסקאות (1), (2) ו- (5) להגדרה "חברת בית" שבסעיף 64 החדש, ובלבד שהגישה בקשה לכך לפקיד השומה בתוך 30 ימים מיום התחילה.
- (ג) על אף הוראות פסקה (5) להגדרה "חברת בית" שבסעיף 64 החדש, חברה שהתאגדה לפני יום התחילה רשאית להגיש בקשה כאמור באותה פסקה בתוך שלושה חודשים מיום התחילה, ויחולו הוראות אלה:
- (1) יראו את החברה כחברת בית החל בשנת המס 2016;
- (2) יראו את כל העודפים, שאילו היו מחולקים כדיבידנד היו חייבים במס לפי סעיף 125ב לפקודה, שנצברו בחברה עד יום _____ (31 בדצמבר 2015) (בסעיף קטן זה – יום הסיום), כאילו חולקו כדיבידנד לבעלי המניות; הוראת פסקת זו תחול רק אם אחד או יותר מבעלי המניות ביום הסיום היה יחיד או תאגיד שקוף כהגדרתו בסעיף 64 החדש (בסעיף קטן זה – תאגיד שקוף);

(3) מכרה חברת הבית נכסים, לרבות זכות במקרקעין כהגדרתה בחוק מיסוי מקרקעין (שבח ורכישה), התשכ"ג-1963⁴ (בפסקה זו – חוק מיסוי מקרקעין), שהיו בבעלותה ביום הסיום, יחויב בעל מניות שהוא יחיד או תאגיד שקוף, במס בשיעור כמפורט להלן:

(א) על רווח ההון הריאלי או השבח הריאלי, לפי העניין, כשהוא מוכפל ביחס שבין התקופה שמיום הרכישה עד יום הסיום לבין התקופה שמיום הרכישה עד יום המכירה (בפסקה זו – רווח הון ריאלי עד יום הסיום או שבח ריאלי עד יום הסיום, בהתאמה) – מס בשיעור הגבוה ביותר הקבוע בסעיף 121 לפקודה;

(ב) על ההפרש שבין רווח ההון הריאלי לבין רווח ההון הריאלי עד יום הסיום, או ההפרש שבין השבח הריאלי לבין השבח הריאלי עד יום הסיום – מס בשיעור הקבוע בסעיף 91(ב)(1) או (2) לפקודה, או מס בשיעור הקבוע בסעיף 48(ב)(1) או (א1) לחוק מיסוי מקרקעין, לפי העניין.

(ד) הפסדים שנצברו לחברה שהיתה לחברת בית לפי הוראות סעיף זה, בתקופה שהכנסתה לא חושבה לפי סעיף 64 הישן, לא יותרו בקיזוז כנגד הכנסתם של בעלי מניותיה.

תחילתו של סעיף 64 לפקודה, כנוסחו בסעיף 2(8) לחוק זה, ביום כ"ה באב התשע"ג (1 באוגוסט 2013), ואולם פסקאות (1) ו-(7)(א) של סעיף 64(א) לפקודה, כנוסחן בסעיף 2(8)(א)(2) ו-(3)(ב) לחוק זה, יחולו לגבי חלוקת רווחים, ומכירת מניה, לפי העניין, שנעשו החל ביום כ"ט בטבת התשע"ד (1 בינואר 2014).

7. סעיף 64 לפקודת מס הכנסה – תחילה ותחולה

סעיף 131 לפקודה, כנוסחו בסעיף 2(10) לחוק זה, יחול על דוח שיש להגישו לגבי שנת המס 2015 ואילך.

8. סעיף 131 לפקודת מס הכנסה – תחולה

סעיף 145(א)(2) לפקודה, כנוסחו בסעיף 2(14) לחוק זה, יחול על דוח שיש להגישו לגבי שנת המס 2011 ואילך;

9. סעיף 145(א)(2) לפקודת מס הכנסה- תחולה

בחוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975⁵ -

10. תיקון חוק מס ערך מוסף

(1) אחרי סעיף 17 יבוא:

⁴ ס"ח התשכ"ג, עמ' 156.
⁵ ס"ח התשל"ו, עמ' 52; התשע"ד, עמ' 736.

17.א. (א) אדם הקונה זכות במקרקעין כנאמן של "נאמן של קבוצת רכישה קבוצת רכישה במועד הרכישה, הודעה על היותו נאמן ויכול בה את פרטי קבוצת הרכישה הנהנית; הנאמן יצרף את העתק ההודעה האמורה ואישור המוכר על קבלתה, להודעה על נאמנות שהוא מגיש למנהל לפי סעיף 74 לחוק מיסוי מקרקעין.

(ב) לא פעל הנאמן בהתאם להוראות סעיף קטן (א), יראוהו לעניין פסקה (3) להגדרה "עסקת אקראי" שבסעיף 1, כמוכר זכות במקרקעין לקבוצת רכישה שמתקיימים בו התנאים האמורים באותה פסקה.

(ג) בסעיף זה -

"זכות במקרקעין" ו"קבוצת רכישה" – כהגדרתן בסעיף 1 לחוק מיסוי מקרקעין;

"חוק מיסוי מקרקעין" - חוק מיסוי מקרקעין (שבח ורכישה), התשכ"ג-1963;

"נאמן" ו-"נהנה" – כהגדרתם בסעיף 69 לחוק מיסוי מקרקעין."

(2) אחרי סעיף 67א יבוא:

"ייעוץ מס חייב 67 (א) בסעיף זה: בדיווח "גורם מקצועי"- אדם שבמהלך עסקיו הרגיל מספק שירותים הקשורים או יכולים להיות קשורים למיסוי, במישרין או בעקיפין; "ייעוץ מס חייב בדיווח"- חוות דעת או כל ייעוץ אחר בכתב, שניתן לאדם על ידי גורם מקצועי, במישרין או בעקיפין, אשר מאפשר או אמור לאפשר לאדם קבלת יתרון מס; "יתרון מס" - אחד מאלה, בקשר לחבות המס של אותו אדם, לתוצאת המס או להשלכה על חבות המס שלו -

(1) הנחה או הקלה מהמס, דחיית אירוע המס, הפחתה של חבות המס או הימנעות מחבות המס או הפחתה או הימנעות כאמור בקשר לשומה;

(2) החזר של מס, פטור ממנו או שיעור אפס החל עליו

(ב) אדם אשר קיבל ייעוץ מס חייב בדיווח בשל פעולה שביצע מגורם מקצועי במישרין או בעקיפין, בין אם לפני מועד ביצוע הפעולה, ובין אם אחריה, ידווח על כך בטופס שיקבע המנהל; בסעיף זה "פעולה שביצע" – לרבות עסקה ויבוא טובין;

(ג) דיווח כאמור בסעיף קטן (ב) יוגש במועד הגשת הדו"ח התקופתי, כאמור בסעיף 67 או 67א, לפי עניין, המוגש לתקופה בה בוצעו הפעולה או הפעולות לגביהן ניתן הייעוץ

(ד) בדיווח כאמור בסעיף קטן (ב) יפורטו כל אלה:

(1) עצם קבלת ייעוץ המס החייב בדיווח;

(2) הפעולה נושא ייעוץ המס החייב בדיווח;

(3) סיווג ההשלכות של ייעוץ המס החייב בדיווח על אופן המיסוי בדוחות המוגשים, לרבות לגבי ניכויים, פחת, סיווג הכנסה, סיווג הוצאה ועוד.

דיווח אלקטרוני 67ג (א) בסעיף זה -

"הגשה באופן אלקטרוני" – הגשת דו"ח, מסמך, או טופס, באמצעות מסר אלקטרוני;
"מסר אלקטרוני" – כהגדרתו בחוק חתימה אלקטרונית, התשס"א-2001 (להלן – "חוק חתימה אלקטרונית")

(ב) שר האוצר רשאי לקבוע כי דו"חות, מסמכים או טפסים אשר יש להגישם למנהל לפי חוק זה יוגשו באופן אלקטרוני (להלן-"דיווח אלקטרוני"), כאמצעי דיווח יחיד או כאמצעי דיווח נוסף.

(ג) סמכות שר האוצר כאמור בסעיף קטן (ב) תחול -

(1) דרך כלל, למקרים מסוימים, או לסוגי חייבים בדיווח;

(2) לעניין דו"חות, מסמכים וטפסים, אף אם נקבעו בחוק זה, עובר ליום תחילתו של חוק ההתייעלות הכלכלית לשנים 2015 ו-2016 (תיקוני חקיקה), התשע"ה-2015 הוראות המסדירות את הגשתם באופן אלקטרוני.

כללים לעניין דיווח 67ד המנהל רשאי לקבוע כללים לעניין- אלקטרוני

(1) הליכי הרישום לצורך דיווח אלקטרוני;

(2) אופן הדיווח האלקטרוני;

(3) מבנה הטפסים והמסרים שיש להשתמש בהם לצורך דיווח אלקטרוני ומתכונתם.

חתימה אלקטרונית 67ה על אף האמור בסעיף 2(א) לחוק חתימה אלקטרונית, יראו דו"ח, מסמך או טופס, אשר הוגשו באופן אלקטרוני, בהתאם לכללים שקבע המנהל לפי סעיף 67ד, כאילו נחתמו;

אי הגשת דו"ח 167 דו"ח, מסמך או טופס אשר הייתה חובה להגישם באופן אלקטרוני ולא הוגשו בדרך זו, יראו אותם כאילו לא הוגשו

(3) בסעיף 96ב, בסעיף קטן (א) -

(א) במקום "והגירעון האמור" יבוא "או שהגירעון האמור";

(ב) אחרי פסקה (2), יבוא:

"(3) פעולה אשר ניתן לגביה ייעוץ מס חייב בדיווח כאמור

בסעיף 67 ובבלבד שהחייב במס לא דיווח עליה";

(4) בסעיף 117, בסעיף קטן (א), אחרי פסקה (ב) יבוא:

"(ג) לא דיווח על ייעוץ מס חייב בדיווח לפי סעיף 67";

(5) לפני פרק י"ז יבוא:

"פרק ט"ו:1: עיצום כספי

עיצום כספי 124 א הפר אדם הוראה מההוראות לפי חוק זה, כמפורט

להלן, רשאי המנהל להטיל עליו עיצום כספי לפי

הוראות פרק זה בשיעור של 25% מסכום המס

שלגביו בוצעה ההפרה:

(1) מסר ידיעה לא נכונה או לא מדויקת

בלא הסבר סביר או שמסר דוח או מסמך

אחר הכוללים ידיעה כזו, כאמור בסעיף

117(א)(3);

בפסקה זו: "ידיעה" "דוח" ו"מסמך" –

ידיעה, דוח או מסמך, אשר היה על המפר

למסור למנהל מכוח הוראות פרק י"א;

(2) הוציא חשבונית מס בלי שהיה זכאי

לעשות כן לפי סעיף 47 או לאחר שנאסר

עליו לעשות כן לפי סעיף 113, כאמור בסעיף

117(א)(5).

הודעה על כוונת 124 ב (א) היה למנהל יסוד סביר להניח כי אדם הפר

הוראה מההוראות לפי חוק זה כאמור בסעיף

חיוב

124 א (בפרק זה – המפר), ובכוונתו להטיל עליו

עיצום כספי לפי אותו סעיף, תימסר למפר הודעה

על הכוונה להטיל עליו עיצום כספי (בפרק זה –

הודעה על כוונת חיוב).

(ב) בהודעה על כוונת חיוב יציין המנהל, בין

השאר, את אלה:

(1) המעשה או המחדל (בפרק זה-

המעשה) המהווה את ההפרה;

(2) סכום העיצום הכספי והתקופה

לתשלומו;

(3) זכותו של המפר לטעון את טענותיו

לפני המנהל, לפי הוראות סעיף 124ג;

(4) הסמכות להוסיף על שיעור העיצום

הכספי בשל הפרה חוזרת, בהתאם

להוראות סעיף 124ה.

זכות טיעון 124ג מפר שנמסרה לו הודעה על כוונת חיוב לפי

הוראות סעיף 124ב רשאי לטעון את טענותיו,

בכתב, בפני המנהל, לעניין הכוונה להטיל עליו

עיצום כספי ולעניין סכומו, בתוך 30 ימים ממועד

מסירת ההודעה.

החלטת המנהל 124ד (א) המנהל יחליט, לאחר ששקל את טענות

המפר שנטענו לפי הוראות סעיף 124ג, אם להטיל ודרישת תשלום

על המפר עיצום כספי, ורשאי הוא להפחית את

סכום העיצום הכספי לפי הוראות סעיף 124ו.

(ב) החליט המנהל לפי הוראות סעיף קטן (א) –

(1) להטיל על המפר עיצום כספי -

ימסור לו דרישה, בכתב, לשלם את העיצום

הכספי (בפרק זה – דרישת תשלום), שבה

יציין, בין השאר, את סכום העיצום הכספי

המעודכן ואת התקופה לתשלומו;

(2) שלא להטיל על המפר עיצום כספי –

ימסור לו הודעה על כך, בכתב.

(ג) בדרישת התשלום או בהודעה, לפי סעיף

קטן (ב), יפרט המנהל את נימוקי החלטתו.

(ד) לא טען המפר את טענותיו לפי הוראות

סעיף 124ג בתוך התקופה האמורה באותו סעיף,

יראו את ההודעה על כוונת חיוב, בתום אותה

תקופה, כדרישת תשלום שנמסרה למפר במועד

האמור.

הפרה חוזרת 124ה בהפרה חוזרת יווסף על העיצום הכספי הקבוע לאותה הפרה, סכום השווה לעיצום הכספי כאמור; לעניין זה, "הפרה חוזרת" – הפרת הוראה מההוראות לפי חוק זה, כאמור בסעיף 124א, בתוך שנתיים מהפרה קודמת של אותה הוראה שבשלה הוטל על המפר עיצום כספי או שבשלה הורשע.

סכומים מופחתים 124ו (א) המנהל אינו רשאי להטיל עיצום כספי בסכום הנמוך מהסכומים הקבועים בפרק זה, אלא לפי הוראות סעיף קטן (ב).

(ב) שר האוצר, בהסכמת שר המשפטים, רשאי לקבוע מקרים, נסיבות ושיקולים, שבשלהם ניתן יהיה להטיל עיצום כספי בסכום הנמוך מהסכומים הקבועים בפרק זה, ובשיעורים שיקבע.

סכום מעודכן של העיצום הכספי 124ז העיצום כספי יהיה לפי סכומו המעודכן ביום מסירת דרישת התשלום, ולגבי מפר שלא טען טענותיו בפני המנהל כאמור בסעיף 124ג – ביום מסירת ההודעה על כוונת חיוב; הוגש ערעור לבית משפט לפי סעיף 124יב ועוכב תשלומו של העיצום הכספי בידי המנהל או בית המשפט - יהיה העיצום הכספי לפי סכומו המעודכן ביום ההחלטה בערעור.

המועד לתשלום עיצום כספי 124ח המפר ישלם את העיצום הכספי בתוך 30 ימים מיום מסירת דרישת התשלום כאמור בסעיף 124ד.

הפרשי הצמדה וריבית 124ט. לא שילם המפר עיצום כספי במועד, או דחה המנהל את המועד לתשלומו לפי סעיף 116, ייוספו על העיצום הכספי לתקופת הפיגור או הדחייה, לפי העניין, הפרשי הצמדה וריבית כהגדרתם בסעיף 93 (בפרק זה – הפרשי הצמדה וריבית), עד לתשלומו.

גבייה 124י. עיצום כספי ייגבה לאוצר המדינה.

עיצום כספי 124 י על מעשה אחד המהווה הפרה של הוראה בשל הפרה לפי א. מההוראות לפי חוק זה המנויות בסעיף 124א ושל חוק זה ולפי חוק אחר מעיצום כספי אחד.

ערעור 124 יב (א) על החלטת המנהל לפי פרק זה ניתן לערער לבית משפט השלום שבו יושב נשיא בית משפט המחוזי שבאזור שיפוטו ניתנה ההחלטה; ערעור כאמור יוגש בתוך 30 ימים מיום שבו נמסרה למפר הודעה על ההחלטה.

(ב) אין בהגשת ערעור לפי סעיף קטן (א) כדי לעכב את תשלום העיצום הכספי, אלא אם כן הסכים לכך המנהל או אם בית המשפט הורה על כך.

(ג) החליט בית המשפט לקבל ערעור שהוגש לפי סעיף קטן (א), לאחר ששולם העיצום הכספי, והורה על החזרת סכום העיצום הכספי ששולם או על הפחתת העיצום הכספי, יוחזר הסכום ששולם או כל חלק ממנו שהופחת, לפי העניין, בתוספת הפרשי הצמדה וריבית, מיום תשלומו עד יום החזרתו.

פרסום 124 יג (א) הטיל המנהל עיצום כספי לפי פרק זה, יפרסם באתר האינטרנט של רשות המסים את הפרטים שלהלן, בדרך שתבטיח שקיפות לגבי הפעלת שיקול דעתו בקבלת ההחלטה להטיל עיצום כספי:

- (1) דבר הטלת העיצום הכספי;
- (2) מהות ההפרה שבשלה הוטל העיצום הכספי ונסיבות ההפרה;
- (3) סכום העיצום הכספי שהוטל;
- (4) אם הופחת העיצום הכספי – הנסיבות שבשלהן הופחת סכום העיצום ושיעור הפחתה;
- (5) פרטים נוספים שקבע שר האוצר, בהסכמת שר המשפטים, אם קבע

(ב) הוגש ערעור לפי סעיף 124יב, יפרסם המנהל את דבר הגשת הערעור ואת תוצאותיו.

(ג) על אף האמור בסעיף זה, לא יפרסם המנהל פרטים שהם בגדר מידע שרשות ציבורית מנועה מלמסור לפי סעיף 9(א) לחוק חופש המידע, התשנ"ח-1998⁶, וכן רשאי הוא שלא לפרסם פרטים לפי סעיף זה, שהם בגדר מידע שרשות ציבורית אינה חייבת למסור לפי סעיף 9(ב) לחוק האמור.

שמירת אחריות 124ט (א) תשלום עיצום כספי לפי פרק זה לא יגרע פלילית ו מאחריותו הפלילית של אדם בשל הפרת הוראה מההוראות לפי חוק זה, המנויות בסעיף 124א, המהווה עבירה.

(ב) שלח המנהל למפר הודעה על כוונת חיוב בשל הפרה המהווה עבירה כאמור בסעיף קטן (א), לא יוגש נגדו כתב אישום בשל אותה הפרה, אלא אם כן התגלו עובדות חדשות המצדיקות זאת.

(ג) הוגש נגד אדם כתב אישום בשל הפרה המהווה עבירה כאמור בסעיף קטן (א), לא ינקוט נגדו המנהל הליכים לפי פרק זה בשל אותה הפרה, ואם הוגש כתב אישום בנסיבות האמורות בסעיף קטן (ב) לאחר שהמפר שילם עיצום כספי – יוחזר לו הסכום, בתוספת הפרשי הצמדה וריבית מיום תשלום הסכום עד יום החזרתו." ;

(6) בסעיף 117, בסעיף קטן (א), אחרי פסקה (ב6) יבוא :

"(ג6) לא דיווח על ייעוץ מס חייב בדיווח כאמור בסעיף 67ב."

תיקון חוק הבלו על 11. בחוק הבלו על הדלק – התשי"ח-1958 - הדלק

(1) אחרי סעיף 21 יבוא :

⁶ ס"ח תשנ"ח עמ' 226

"גורם מקצועי"- אדם שבמהלך עסקיו הרגיל מספק שירותים הקשורים או יכולים להיות קשורים למיסוי, במישרין או בעקיפין ;
 "ייעוץ מס חייב בדיווח"- חוות דעת או כל ייעוץ אחר בכתב, שניתן לאדם על ידי גורם מקצועי, במישרין או בעקיפין, אשר מאפשר או אמור לאפשר לאדם קבלת יתרון מס ;
 (א) "יתרון מס" - אחד מאלה, בקשר לחבות המס של אותו אדם, לתוצאת המס או להשלכה על חבות המס שלו -

(1) הנחה או הקלה מהמס, דחיית אירוע המס, הפחתה של חבות המס או הימנעות מחבות המס ;

(2) החזר של מס או פטור ממנו.

(ב) אדם אשר קיבל ייעוץ מס חייב בדיווח בשל פעולה שביצע מגורם מקצועי במישרין או בעקיפין, בין אם לפני מועד ביצוע הפעולה, ובין אם אחריה, ידווח על כך בטופס שיקבע המנהל ;

(ג) דיווח כאמור בסעיף קטן (ב) יוגש במועד הגשת דו"ח על ידי חייב בדיווח, כהגדרתו בסעיף 21 המוגש לגבי הפעולה או הפעולות לגביהן ניתן הייעוץ.

(ד) בדיווח כאמור בסעיף קטן (ב) יפורטו כל אלה :

(1) עצם קבלת ייעוץ המס החייב בדיווח ;

(2) הפעולה נושא ייעוץ המס החייב בדיווח ;

(3) סיווג ההשלכות של ייעוץ המס החייב בדיווח על אופן המיסוי בדוחות המוגשים, לרבות לגבי ניכויים, פחת, סיווג הכנסה, סיווג הוצאה ועוד.

דיווח אלקטרוני 21ב (א) שר האוצר רשאי לקבוע כי דו"חות, מסמכים או טפסים אשר יש להגיש למנהל, לפי חוק זה יוגשו באופן אלקטרוני. לעניין זה יחולו, סעיפים 67ג-167 לחוק מס ערך מוסף בשינויים המחוייבים.

(2) אחרי סעיף 25ד יבוא :

"אי דיווח על ייעוץ 25ד1 (א) חייב בבלו שלגביו נקבע חסר בסכום העולה על 500 אלף שקלים חדשים לשנה, רשאי המנהל להטיל עליו עיצום כספי בשיעור של 30% מסכום החסר אם החסר נבע מפעולה אשר ניתן לגביה ייעוץ מס חייב בדיווח כאמור בסעיף 21א ובלבד שהחייב בבלו לא דיווח עליה. בסעיף קטן זה: "חסר"- כהגדרתו בחוק מסים עקיפים (מס ששולם ביתר או בחסר), התשכ"ח-1968.

(ב) על עיצום כספי כאמור בסעיף קטן (א) יחולו הוראות פרק ט"ו1 בחוק מס ערך מוסף, בשינויים המחוייבים.

(3) בסעיף 26, אחרי סעיף קטן (ב), יבוא :

"(ג) אדם אשר לא דיווח על ייעוץ מס חייב בדיווח לפי סעיף 21א דינו - מאסר שנה";

תיקון פקודת המכס 12. בפקודת המכס [נוסח חדש] - המכס

(1) בסעיף 212, אחרי סעיף קטן (ב) יבוא :

"(ג) אדם אשר לא דיווח על ייעוץ מס חייב בדיווח לפי סעיף 231ד דינו - מאסר שנה";

(2) בסעיף 231א, אחרי "1א(א)", יבוא "67ג, 67ד, 67ה, 67ר";

(3) אחרי סעיף 231ג יבוא :

"גורם מקצועי"- אדם שבמהלך עסקיו הרגיל מספק שירותים הקשורים או יכולים להיות קשורים למיסוי, במישרין או בעקיפין ;
"ייעוץ מס חייב בדיווח"- חוות דעת או כל ייעוץ אחר בכתב, שניתן לאדם על ידי גורם מקצועי, במישרין או בעקיפין, אשר מאפשר או אמור לאפשר לאדם קבלת יתרון מס ;
"יתרון מס" - אחד מאלה, בקשר לחבות המס של אותו אדם, לתוצאת המס או להשלכה על חבות המס שלו -

(1) הנחה או הקלה מהמס, דחיית אירוע המס, הפחתה של חבות המס או הימנעות מחבות המס ;

(2) החזר של מס או פטור ממנו

(ב) אדם אשר קיבל ייעוץ מס חייב בדיווח בשל פעולה שביצע מגורם מקצועי במישרין או בעקיפין, בין אם לפני מועד ביצוע הפעולה, ובין אם אחריה, ידווח על כך בטופס שיקבע המנהל ;

(ג) דיווח כאמור בסעיף קטן (ב) יצורף לרשימון הייבוא

(ד) בדיווח כאמור בסעיף קטן (ב) יפורטו כל אלה :

(1) עצם קבלת ייעוץ המס החייב בדיווח ;

(2) הפעולה נושא ייעוץ המס החייב בדיווח ;

(3) סיווג ההשלכות של ייעוץ המס החייב בדיווח על אופן המיסוי בדוחות המוגשים, לרבות לגבי ניכויים, פחת, סיווג הכנסה, סיווג הוצאה ועוד.

אי דיווח על ייעוץ 231ה (א) חייב במכס שלגביו נקבע חסר בסכום מס העולה על 500 אלף שקלים חדשים לשנה, רשאי המנהל להטיל עליו עיצום כספי בשיעור של 30% מסכום החסר אם החסר נבע מפעולה אשר ניתן לגביה ייעוץ מס חייב בדיווח כאמור בסעיף 231ד ובלבד שהחייב במכס לא דיווח עליה.

בסעיף קטן זה: "חסר" - כהגדרתו בחוק מסים עקיפים (מס ששולם ביתר או בחסר), התשכ"ח-1968

(ב) על עיצום כספי כאמור בסעיף קטן (א) יחולו הוראות פרק ט"ו1 בחוק מס ערך מוסף, בשינויים המחוייבים

13. בחוק מס קניה, התשי"ב-1952- תיקון חוק מס קניה

(1) אחרי סעיף 5א יבוא

"ייעוץ מס חייב 1א5 (א) בסעיף זה:

בדיווח "גורם מקצועי" - אדם שבמהלך עסקיו הרגיל מספק שירותים הקשורים או יכולים להיות קשורים למיסוי, במישרין או בעקיפין; "ייעוץ מס חייב בדיווח" - חוות דעת או כל ייעוץ אחר בכתב, שניתן לאדם על ידי גורם מקצועי, במישרין או בעקיפין, אשר מאפשר או אמור לאפשר לאדם קבלת יתרון מס; "יתרון מס" - אחד מאלה, בקשר לחבות המס של אותו אדם, לתוצאת המס או להשלכה על חבות המס שלו -

(1) הנחה או הקלה מהמס, דחיית אירוע המס, הפחתה של חבות המס או הימנעות מחבות המס;

(2) החזר של מס או פטור ממנו;

(ב) אדם אשר קיבל ייעוץ מס חייב בדיווח בשל פעולה שביצע מגורם מקצועי במישרין או בעקיפין, בין אם לפני מועד ביצוע הפעולה, ובין אם אחריה, ידווח על כך בטופס שיקבע המנהל.

(ג) דיווח כאמור בסעיף קטן (ב) יצורף לרשימון הייבוא, או יוגש במועד הגשת הדו"ח התקופתי, כאמור בסעיף 5א, המוגש לתקופה בה בוצעו הפעולה או הפעולות לגביהן ניתן הייעוץ, לפי העניין.

(ד) בדיווח כאמור בסעיף קטן (ב) יפורטו כל אלה:

(1) עצם קבלת ייעוץ המס החייב בדיווח;

(2) הפעולה נושא ייעוץ המס החייב בדיווח;

(3) סיווג ההשלכות של ייעוץ המס החייב בדיווח על אופן המיסוי בדוחות המוגשים, לרבות לגבי ניכויים, פחת, סיווג הכנסה, סיווג הוצאה ועוד;

אי דיווח על ייעוץ 2א5 (א) חייב במס שלגביו נקבע חסר בסכום העולה על 500 אלף שקלים חדשים לשנה, רשאי המנהל להטיל עליו עיצום כספי בשיעור של 30% מסכום החסר אם החסר נבע מפעולה אשר ניתן לגביה ייעוץ מס חייב בדיווח כאמור בסעיף 1א5 ובלבד שהחייב במס לא דיווח עליה.

בסעיף קטן זה: "חסר" – כהגדרתו בחוק מסים עקיפים (מס ששולם ביתר או בחסר), התשכ"ח-1968;

(ב) על עיצום כספי כאמור בסעיף קטן (א) יחולו הוראות פרק ט"ו1 בחוק מס ערך מוסף, בשינויים המחוייבים.

(2) בסעיף 22, אחרי סעיף קטן (ה) יבוא:

"(ו) אדם אשר לא דיווח על ייעוץ מס חייב בדיווח לפי סעיף 1א5 דינו – מאסר שנה";

(3) בסעיף 29, אחרי "1א" יבוא "67ג, 67ד, 67ה, 67ו";

תיקון חוק איסור 14. ב בחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000- הלבנת הון

(1) בסעיף 13(א), במקום "והשר שבאחריותו נמצא אגף המכס ומע"מ או" יבוא "שר האוצר והשר שבאחריותו נמצא"; בסעיף 13(א), במקום "והשר שבאחריותו נמצא אגף המכס ומע"מ או" יבוא "שר האוצר והשר שבאחריותו נמצא";

(2) בסעיף 27-

(א) במקום כותרת השוליים יבוא "סמכויות פקיד מכס";

(ב) בסעיף קטן (ד), בהגדרה "עבירה", בפסקה (1), במקום הסיפה החל במילים "וכן עבירות" יבוא "וכן עבירות לפי סעיף 220 לפקודת מס הכנסה, לפי סעיף 98(ג2) לחוק מיסוי מקרקעין (שבח ורכישה), התשכ"ג-1963, ולפי סעיף 117(ב1) או (3) עד (8) או (ב1) לחוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975";

(3) בסעיף 30 -

(א) אחרי סעיף קטן (ב) יבוא:

"(ב1) (1) לצורך ביצוע סמכויות פקיד מכס חוקר לפי חוק זה, רשאית הרשות המוסמכת להעביר לו מידע מתוך מאגר המידע.

(2) העברת המידע תהיה על פי בקשה מנומקת, בהתאם לכללים שיקבע שר המשפטים בהסכמת שר האוצר; בכללים ייקבעו, בין השאר, דרכי השימוש במידע בידי פקיד המכס החוקר, אבטחתו ושמירת סודיות.

(3) הוראות סעיף קטן (ב2) יחולו לעניין בקשות לפי סעיף קטן זה, בשינויים המחויבים.

(4) הרשות המוסמכת תמסור למשטרת ישראל הודעה בדבר העברת מידע לפקיד מכס חוקר לפי סעיף קטן זה; שר המשפטים בהסכמת השר לביטחון הפנים יקבע בכללים את נוסח ההודעה ופרטיה.";

(ב) בסעיף קטן (ה)-

(1) האמור בו יסומן כפסקה "1)", ובה, במקום "מניעת עבירות" יבוא "מניעה וחקירה של עבירות" ואחרי "מיוזמתה" יבוא "בנסיבות ומנימוקים שתפרט";

(2) אחרי פסקה (1) יבוא:

"(2) לצורך ביצוע סמכויות פקיד מכס חוקר לפי חוק זה, רשאית הרשות המוסמכת, מיוזמתה, להעביר מידע ממאגר המידע לפקיד מכס חוקר; הרשות המוסמכת תמסור למשטרת ישראל הודעה בדבר העברת מידע לפקיד מכס חוקר לפי פסקה זו; שר המשפטים בהסכמת השר לביטחון הפנים יקבע בכללים את נוסח ההודעה ופרטיה."

(ג) אחרי סעיף קטן (ז) יבוא:

"(1ז) מידע שהועבר לפקיד מכס חוקר לא ייעשה בו שימוש אלא לשם ביצוע סמכויות פקיד מכס חוקר לפי חוק זה; ואולם רשאי פקיד מכס חוקר, במסגרת תפקידו, לעשות שימוש במידע שהעבירה לו הרשות המוסמכת לפי סעיף קטן (ב1) לשם חקירת עבירה נוספת שלא לפי חוק זה ומניעתה או לשם גילוי עבריינים בעבירה נוספת והעמדתם לדין, הכל בהתאם לכללים שייקבעו, ובלבד שהעבירה הנוספת קשורה לחקירת העבירה שלגביה התבקש המידע."

(ד) בסעיף קטן (ח), במקום "בסעיף קטן (ז)" יבוא "בסעיפים קטנים (ז) ו-1ז); אין בהוראות סעיף קטן (1ז) כדי לגרוע מסמכות משטרת ישראל ושירות הביטחון הכללי להעביר מידע לפקיד מכס חוקר לפי הוראות סעיף קטן זה לשם ביצוע המטרות המפורטות בסעיף קטן (ז)";

(ה) בסעיף קטן (ט), במקום "בסעיף קטן (ז)" יבוא "בסעיפים קטנים (ז) ו-1ז)";

(4) בתוספת הראשונה, במקום פרט (17) יבוא:

"(17) עבירות לפי סעיף 117(ב1) או (3) עד (8) או (ב1) לחוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975;

(17א) עבירה לפי סעיף 220 לפקודת מס הכנסה;

(17ב) עבירה לפי סעיף 98(ג2) לחוק מיסוי מקרקעין, התשכ"ג-1963;"

בחוק הביטוח הלאומי, [נוסח משולב], התשנ"ה-1995⁷, בסעיף 350(א), אחרי פסקה (9) יבוא:

תיקון חוק הביטוח הלאומי 15.

⁷ ס"ח התשנ"ה, עמ' 210.

"(10) סכום, מענק או טובת הנאה אחרת (בפסקה זו – טובת הנאה) שהגיעו לידי עובד אגב סיום יחסי עבודה, לרבות פרישה, בין במישרין ובין בעקיפין, ובכלל זה סכום שהופקד בעבורו למרכיב הפיצויים בקופת גמל, כהגדרתו בסעיף 9(א7)(א)(4) לפקודת מס הכנסה, אך למעט טובת הנאה שניתנה לעובד כדי שלא יעסוק בתחומי הפעילות של המעסיק או יתחרה בו בדרך אחרת, ולמעט פיצוי ששולם לו בשל אי מתן הודעה מוקדמת, לפי סעיף 7(א) לחוק הודעה מוקדמת לפיטורים ולהתפטרות, התשס"א – 2001⁸."

תיקון חוק מיסוי 16. בחוק מיסוי מקרקעין (שבח ורכישה), תשכ"ג-1963-
מקרקעין

(1) אחרי סעיף 75א יבוא-

"ייעוץ מס חייב 75ב. (א) בסעיף זה-
בדיווח

"גורם מקצועי"- אדם שבמהלך עסקיו הרגיל מספק שירותים הקשורים או יכולים להיות קשורים למיסוי, במישרין או בעקיפין ;

"ייעוץ מס חייב בדיווח"- חוות דעת או כל ייעוץ אחר בכתב, שניתן לאדם על ידי גורם מקצועי, במישרין או בעקיפין, אשר מאפשר או אמור לאפשר לאדם קבלת יתרון מס, למעט אם הייעוץ ניתן בקשר למכירת זכות במקרקעין שהיא דירת מגורים, אם המכירה אינה במהלך העסקים של הרוכש או המוכר ומחירה של הדירה אינו עולה על 3 מיליון ₪.

"יתרון מס" - אחד מאלה, בקשר לחבות המס של אותו אדם, לתוצאת המס או להשלכה על חבות המס שלו -

(1) הנחה או הקלה מהמס, דחיית אירוע המס, הפחתה של חבות המס או הימנעות מחבות המס או הפחתה או הימנעות כאמור בקשר לשומה ;

(2) דחייה של תשלום המס ;

⁸ ס"ח התשס"א, עמ' 378.

(3) הימנעות מהתחייבות לנכות מס או

להתחשב בהפסד מס ;

(ב) אדם אשר קיבל ייעוץ מס חייב בדיווח בשל פעולה שביצע או בשל הכנסה, רווח, הוצאה או הפסד שהיו לו, מגורם מקצועי במישרין או בעקיפין, בין לפני מועד ביצוע הפעולה או יצירת ההכנסה, הרווח, ההוצאה או ההפסד ובין אחריו, ידווח על כך בטופס שיקבע המנהל; בסעיף זה "פעולה שביצע" - לרבות רכישה, מכירה ופעולה באיגוד מקרקעין ;

(ג) דוח כאמור בסעיף קטן (ב) יצורף להצהרה לפי סעיף 73 המוגשת לגבי מכירה, פעולה או רכישה כאמור בסעיף 73 אשר לגביה יש להביא בחשבון את הפעולה, ההכנסה, הרווח, ההוצאה או ההפסד נושא ייעוץ המס החייב בדיווח ;

(ד) בדיווח כאמור בסעיף קטן (ב) יפורטו כל אלה :

(1) עצם קבלת ייעוץ המס החייב בדיווח ;

(2) הפעולה, ההכנסה, הרווח, ההוצאה או ההפסד נושא ייעוץ המס החייב בדיווח ;

(3) סיווג ההשלכות של ייעוץ המס החייב בדיווח על אופן המיסוי בהצהרה המוגשת, לרבות לגבי ניכויים, פחת, סיווג הכנסה, סיווג הוצאה ועוד ;

(2) בסעיף 95, בסעיף קטן (ב) -

(א) במקום "והגירעון האמור" יבוא "או שהגירעון האמור";

(ב) אחרי פסקה (3) יבוא-

"(4) ייעוץ מס חייב בדיווח כאמור בסעיף 75 בבלבד שהנישום לא דיווח עליו כאמור באותו סעיף".